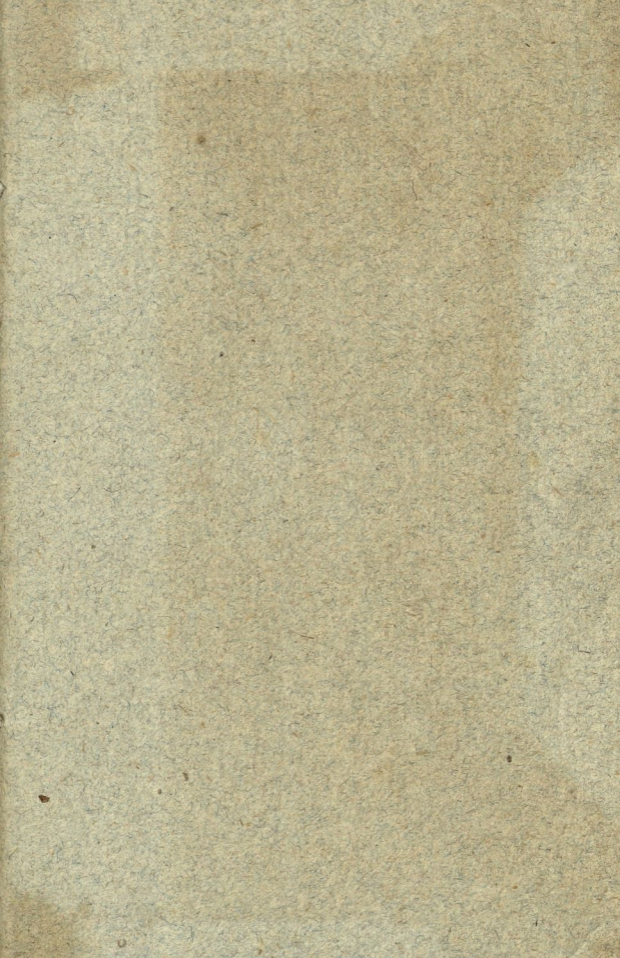

13037 II. C. f. 1. 2.

Pokashi, de fi nam Mati.

Sc. Char'l in Laibach.

Perpomozhik
sveti roshni kranz

Bogu in Marii dopadljivo moliti

Po pismih ranziga Gospoda

MIHELA HOFMANA,

korarja v' Novim Mestu,

s' perporozhenjem zhastitiga Gospoda

FRIDERIKA BARAGA,

mifijonarja.

V' Ljubljani.

Natfnil Joshef Blasnik.

1837.

Na prodaj per Janesu Klemensu, bukvovesu.

V' natif téh bukev so milostivi Firšt,
GO, SPOD GO, SPOD
ANTON ALOJS,
Ljubljanski Škof, dovolili 10. dan maliga ferpana
1837.

030038230

Preljubi moji kristjani!

Kakor je shivesh truplu potreben, de per mozhi in per shivljenji ostane, ravno tako je potrebna molitev dushi, de sadobi in ohrani svojo pravo mozh, to je boshjo gnado, in de sadobi vezhno shivljenje nebeshko, sa ktero je ustvarjena. Molitev se povs-digne kakor lepo-dishezhe kadilo go-ri k' sedeshu boshje molohti, in doli pridejo boshji darovi kershanske mo-zhi in poterpeshljivosti, Bogu dopad-ljive ponishnosti in pokorshine, gore-zhe in stanovitne ljubeshni do Boga in do blishniga. — Semlja se ufushi, pusta in nerodovitna postane, zhe dolgo deshja ni; ravno tako dusha slaba in pusta postane, in ne obrodi nobenih lepish del praviga kershan-

skiga shivoljenja, zhe sazhne kristjan molitev opushati, ali pa zhe le she s' uftmi moli, bres de bi serze sa to kaj vedilo. — Kristus nam je po svojim terpljenji in svoji svelizhanski smer-ti neskonzhno veliko saflushenje sa-pustil, po katerim nam je mogozhe se svelizhati, to de se moramo njego-viga saflushenja deleshne storiti, si ga moramo perdobiti; ali ravno mo-litev je pa kljuzh do neskonzhno obil-niga saklada njegoviga saflushenja.

Verna, ponishna in perferzhna molitev je tako rekozh vsigamogozh-na, sakaj Jesus sam pravi, de naj le molimo, in bomo gotovo prejeli; *) de kar bomo Ozheta nebeshkiga v' njegovim imenu profili, nam bo dal. **) Sato so svetniki vsi tako radi molili, in so po tem tako velike gnade od Boga prejemali. In ravno sato bi jest tudi vam, preljubi moji kristja-ni, kateri to berete, rad prav perferzh-

---

*) Mat. 7, 7. **) Jan. 14, 13.

no perporozhil, de radi in dobro molite, in tako bote gnado in mozh prejeli, lepo po kershansko shiveti in v' nebesa priti. Pervi kristjani so radi molili, in so gnado prejemali, lepo shiveti; in tako tudi sdaj novi kristjani, kateri so se she le pred kratkim h' kershanski veri spreobernili, radi molijo, in Bog jim mozh in gnado daje, se popolnoma in stanovitno spreoberniti, tako de leti ljudje, ki so popred kakor divja sverina v' gojsdih shiveli, sdaj lepo in mirno shive, in stanovitno po poti kershanske vere proti nebesam hodijo. To vam is lastne skušnje sprizhujem, ljubi moji kristjani; pridem namrezh is tiste daljne deshele, is Amerike, v' kateri se jih je she grosno veliko k' nashih sveti veri spreobernilo, in kateri sdaj prav radi molijo, in s' gnado boshjo, ktero si sprosijo, prav po kershansko shive.

Posebno dobra molitev, ljubi moji kristjani, je tudi sveti roshni kranz,

zhe se prav in s' premisljam moli. Zhe se pa bres premisljaka in le s' uftmi moli, gotovo nizh ne velja. Roshni kranz je sato tako dobra molitev, ker sraven premisljajemo Kristusovo presveto shivljenje, njegovo grenko terpljenje, njegovo svelizhansko smert, in sploh vse, kar je Sin boshji sa nas nevredne greshnike storil; in ker se sraven perporozhamo prostnjam Marije, prezha stite matere boshje, ktera je sa Bogam nar vezhi zhafti vredna, ktera je kraljiza vsih svetnikov, in nasha skerbna mati, ktero nam je Jesus na svetim krishi izrozhil, ker je svetimu Janesu in v sim vernim kristjanam rekel: „Glej, to je tvoja mati“. *) Toraj vam perporozhim, preljabi moji kristjani, de radi in s' premisljam molite sveti roshni kranz, in bote vidili, de bote veliko lepih gnad prejeli, ktere vam bo Marija, mati milosti, od Boga sprosila.

---

*) Jan. 19, 27.

De bote pa bolj sposnali, kako lepa in dobra molitev je sveti roshni kranz, in de bote bolj sapopadli, kaj v' sebi ima, so vam vashti duhovni pastirji lete bukvize od svetiga roshniga kranza spisali; in jest vam jih prav perferzhno perporozhim. Grosno vesel sim, de lete lepe bukvize tudi po Krajnsko na svetlobo pridejo, de jih bote tudi vi, preljubi moji Krajnzi, lahko brali, in de bote po tem bolj sposnali, kako svelizhanska molitev je roshni kranz, zhe se prav opravi.

Prosim vas, naj ne bo moje perporozhenje sastonj; in prosim vas tudi, de vzhasi kaki s. roshni kranz sa spreobernjenje nevernikov v' Ameriki ismolite. Sdaj grem spet nasaj v' Ameriko, in bom skušil, s' boshjo pomozhjo, she kaj nevernikov k' nashih sveti veri spreoberniti, in na pot svelizhanja perpeljati. Ali prosim vas, pomagajte mi s' gorezho molitevjо. Misijonarji ne bodo nikoli nizh per

nevernikih opravili, zhe jih verni kristjani ne bodo s' molitevjo podperali.

Delajmo s' sdrusheno mozhjo sa spreobrnjenje nevernikov, kolikor samoremo; to je Bogu dopadljivo delo, in Bog nam bo sa to vezhno plazhilo dal.

Pisano v' Ljubljani, 14. dan mesza
maliga travna 1837.

FRIDERIK BARAGA,

Misijonar na otoku Gorenjiga
Josera v' Ameriki.

V V O D.

I. Sazhetik in imé s. roshniga kranza.

Molitev, ktero „Ozhenash“ ali Gospodovo molitev imenujemo, je tako stara, kakor keršhanska véra, ker jo je Jesus sam uzhil moliti. — She prvi kristjani so Marijo Mater Boshjo zhaftili, in se v' njene mogozhne proshnje pred Jesusam perporozhali; tako so tudi molitev, ki se imenuje „Zhesheha Marija“ ali angelovo zheshe-
nje, she kmalo od sazhetka v'

kerfhanfki zerkvi kristjani snali in molili; ta molitev je tedaj tudi tako stara, de se nize prav ne more vediti, kdo jo je prvi molil, in druge uzhil moliti; in sato pravimo sploh, de je k' angelovim besedam: „Zhefhena Marija gnade polna, Gospod je s' teboj, shegnana si med shenami;“ in k' besedam Elisabete: „Shegnan je sad tvojiga telefa,“ katolshka zerkev perstavila besede: „Jesus, sveta Marija, Mati Boshja profi sa nas' greshnike sdaj in na nas'ho smertno uro. Amen.“

Te dve molitvi, „Ozhe nas'“ in „Zhefhena Marija“, so posebno po gofsto in po velikokrat, kakor po shtevilu Davidovih psalmov po fto in petdesetkrat

na dan, molili mnihi, ali pušhavniki, in de so vedili kolikokrat so jih molili, so per vsakim Ozhenafhi ali Zhesfhenia Marii kamenzhok na stran djali, ali namest kamenzhkov prebodene jagode na nit nabirali.

Okoli leta 1210 je sveti Dominik sloshil molitev, ki jo imenujemo „roshni kranz“ tako kakor jo she dan danafhnji molimo, in jo je serzhno perporozhal kristjanam, de bi bili s' njo sprosili od Boga satrenje krivovere, ktera se je tisti zhas posebno hudo v' katolsfhi zerkvi sazhenjala rasfhirjati. S' zhasama so se bile sbrale tudi zele bratovshine ljudi, kateri so s' svetim roshnim kranzam Boga sa odvernjenje dushnih in

telesnih nadlog profili, in so velikokrat vidno in zhudno pomozh dosegli. Tako se je molitev roshni kranz sazhela, in se zhedalje bolj med kristjani rasfhirila.

Namest jagod se lahko na nit nabere in navéshe toliko rosh, ktere so vkupej svesane lép roshni véniz ali roshni kranz. — Pa tudi po duhovno si lahko mislimo, de zhe zeli kranzel Zhesheha - Marij odmolimo, Materi Boshji lép kranzel duhovnih rosh v' dar pernefemo. Tako se je ti molitvi imé roshni kranz dalo, v' kterim imenu je ref tudi po zelim katolfskim svetu snana.

II. Vrednost in mozh f. roshniga kranza.

Kolike vrednosti je sveti roshni kranz, se ne vidi le is tega, de je soštavljen is nar lepshih in nar zhaftitljivshih molitev katolske zerkve, to je, is apostolske vere, is ozhenasha in is zheskena Marija, temuzh tudi is tega, ker je ta molitev vsim kristjanam odrashnim in otrokam, uzhenim in neuzhenim enako saftopna, in perpravna v' gorezhi poboshnosti vnemati serza tistih, kateri so bolj priproftiga uma, ali pa tudi tistih, kateri so savolj vezhiga poduzhenja vajeni v' militvi in v' premishljevanji bolj visoko se vsdigvati.

Bogabojezhi duhovni uzheniki katolske zerkve so sa to roshni kranz kristjanam serzhno perporozhvali, in tudi papeshi velike odpuftike tiftim delili, kateri ga svefto molijo. Benedikt XIII. dodeli odpuftik sto dni sa vsak ozhenafh in sa vsako zheskena Marija, tiftimu, kateri s' obshalovanim serzam zeli roshni kranz, ali pa vsaj en del moli. Zhe ga pa moli kdo zelo leto vsak dan, dosehe popolnoma odpuftik tifti dan, ki se vredno spove in s. obhajilo prejme. *) Kristjani so velikokrat posebne gnade in dobrote s' to molitevjo od Boga sprotili in v' vezhni spomin ta-

---

*) Breve: Sanctissimus 13. April. 1726.

zih dobrot je ravno prej ime-
novani papesh Benedikt XIII. na
pervo nedeljo v' meszu oktobru
ali kosoperfku prasniki s. rosh-
niga kranza postavil.

Kako je Marii Devizi do-
padljiva ta molitev, se vidi prav
lepo is pergodbe od nekiga mla-
denzha. — Mlad fantizh je is
posebne poboshnosti in poseb-
niga sposhtovanja do Marije
Devize navado imel vsak dan
podobi Matere Boshje, ki jo
je doma imel, is dishezhih zvet-
liz in rosh, kakorshne je mogel
dobiti, vénz ali kranzel splesti,
in ji ga na glavo postaviti. Nje-
govim starshem se je dobro sde-
lo, ki so to vidili, in so ga sa-
volj njegove brumnosti sklenili
v' klofhter dati. Ko je bil mla-

denzhik v' klofhter pershel, je bil tega shivljenja szer vesel, pa vender je velikokrat sazhel milo jokati. Njegov Prior ga je toraj vprafhal, sakaj de je shalofhten, in sakaj tolikokrat joka. Fantizh mu odgovori: Doma sim imel navado vsak dan, Marii Devizi, moji ljubi patroni in pomozhnizi, kranzel is rosh splesti, in na glavo djati; klofhterske regelze mi tega ne dovolijo, ker mi ni perpusheno is klofhtra tjekaj iti, kjer sim pred Mariino podobo imel, in sato jokam. Prior dobriga mladenzha potroshta, in mu svet da, de naj namest tega kranzelna vsak dan roshni kranz Marii na zhaft moli, kar ji bo she bolj prijetno,

kakor nar lepši kranzel. Fantizh je bil tega sveta vesel, ni vezh jokal, ampak vsak dan roshni kranz Marii na zhaft molil. Zhes vezh let, ko je bil ta mladenzh she odraftel, je bil savoljo svoje bogabojezhnosti sa Priorja kloshtra isvoljen, in sgodilo se je en dan, de je imel po opravkih v' veliko mesto iti. To so bili tolovaji svedili, in so ga fhli v' gojsd, skos kteriga je zesta v' mesto dershala, zhakat, de bi ga bili obropali. Ker je Prior skos gojsd fhel, si je spomnil, de ta dan she ni bil roshniga kranza odmolil, je kar tam pokleknil in sazhel moliti, in tolovaji skriti so nanj stregli. Pa kakor so ga sagledali so vi-

dili prezhudno lepo gospo, ki je pred njega stopila, in per vsaki zhefhena. Marija rosho is njegovih uft vsela, in lep kranzel is njih pletla. Ko je bil Prior odmolil, je bil kranzel spleten, kteriga si je lepa gospa na glavo postavila in je sginila. Na to tolovaji skozhijo pred njega, ga obstopijo, mu shugajo in pravijo: Povej nam kdo je bila gospa, ki si govoril s' njo, in kam je shla? Zhe ne povefh, si kar mertev. Prior pravi prijasno: Ljubi moji ljudje, jest nisim nobene gospe vidil, tudi nisim s' njo govoril. Pa tolovaji so le silili vanj, de naj jim pove, kaj je lepa gospa v' belim svetlim oblazhilu s' njim govorila. Prior v' svo-

jim strahu tedej pové, de je po svoji navadi roshni kranz Marii na zhaft molil; in de zhe so oni gospo vidili, ni mogla nobena posemljiska gospa biti. Tolovaji se tega ustrašhijo, spoznajo zhudesh, se vershejo svetimu moshu pred noge, se mu svojih grehov spovedo, in refnizhno poboljšhanje obljubijo; Prior pa je Marijo Divizo sahvalil sa tako veliko gnado, in je sanaprej she serzhnisthi molitev s. roshniga kranza vsak dan nji na zhaft molil.

III. Kako se roshni kranz moli.

Roshni kranz ima tri déle, veseliga, shalofniga in zhastiga. Veseli del se tako moli: 'Stori se krish in moli se nar

pred apostoljska vera. Po veri se molijo tri zhefhena Marija, in per prvi se po besedah „shegnan je sad tvojiga telefa Jesus“, perštavi: kteri nam oshivi pravo vero; per drugi: kteri nam daj terdno upanje, in per tretji kteri nam vshgi serzhno ljubesin. Potem se moli deset zhefhena Marija, in po besedah: „sad tvojiga telefa Jesus“, se perštavi: kteriga si deviza spozhela. Per drusih deset zhefhena Marija se perštavi: kteriga si deviza v' obiskanjih Elisabete nosila; per tretjih: kteriga si deviza rodila; per zhetertih: kteriga si deviza v' tempeljnu ofrala; per petih: kteriga si deviza v' tempeljnu nafhla. Med vsakimi desetimi

zhefhena Marija se moli Ozhe
nafh.

Shalofni del se moli ravno
tako, le per treh zhefhena Ma-
rija po veri se perstavi: 1. kte-
ri nam poterdi spomin, 2. kte-
ri nam rasvetli pamet, 3. kte-
ri nam omezhi voljo. Per de-
setérih zhefhena Marija pa se
perstavlja: 1. kateri je sa naf ker-
vavi pot potil, 2. kateri je sa
naf gajshlan bil, 3. kateri je
sa naf s' ternjem kronan bil, 4.
kateri je sa naf teshki krish ne-
fil, 5. kateri je sa naf krishan bil.

Zhaftiti del se moli spet rav-
no tako, in per tréh zhefhena
Marija po veri se perstavi: per
pervi: kateri nam vodi nafhe
mifli; per drugi: kateri nam
vodi nafhe besede; per tretji:

kteri nam vodi nafhe djanje. Per defeterih zhefhena Marija se perftavi, per pervih: kteri je od smerti vftal; per drusih: kteri je v' nebefa fhel; per tretjih: kteri je svetiga Duha poslal; per zhetertih: kteri je tebe v' nebefa vsel; per petih: kteri je tebe v' nebefih kronal.

Zhe te refnize in fkrivnosti nafhe vere, kterih naf roshni kranz fpomni, hozhemo shivo premifliti, bomo tudi v' shivo fposnali, kako lepa je ta molitev, kako je perpravna naf od greha odvrazhevati, naf boljshati in v' pravi sveti ljubeshni do Jefusa in Marije vnemati.

V' vefelim delu roshniga kranza fi miflimo Marijo Mater Boshjo, kako ima Jefusa,

našhiga Svelizharja, v' narozh-
ji; to nam saupanje daje, zhe
se nji, Materi Boshji, perpo-
rozhujemo, de nam bo vse po-
trebne gnade od Jesusa svojiga
sina sprofila.

V' shaloftnim delu, imamo
Marijo pred ozhmi, kakor de
bi pod krishem Jesusovim sta-
la, in s' Jesusam vred tesho
našhkih grehov obzhutila v' svo-
jim serzu, kakor de bi hotla
rezhi: Glej grešhnik, kaj mora
tvoj Jesus savoljo tebe terpeti.

V' zhaštitim delu vidimo Ma-
rijo savoljo njenih zhednost, sa-
voljo njene svete zhifosti, sa-
voljo njene breskonzhne po-
nishnosti, njene nepremaknjene
gorezhe ljubesni do Boga v' ne-
besh zhes vse stvaru boshje po-

vikshano, ktera naf opominja rekozh: Sdaj tedaj, otrozi, poslušajte me; blagor tistim, kateri ohranijo moje pota, posnemajo moje sglede.

Kako morash kristjan te in take resnize per molitvi s. roshniga kranza premishljevati in jih k' serzu jemati, te bo uzhilo to, kar je v' teh bukvah spisanim. Beri toraj te bukvize vezokrat sam sebi, in beri jih tudi drugim, de bosh tazih lepih resniz vezh v' glavi obdershal, in se jih med molitevjo s. roshniga kranza toliko loshej spomnil.

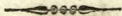
Svéti krish.

V' imenu Boga Ozheta † in Si-
nu † in svetiga Duha † Amen.

V' imenu Boga Ozheta, ki me
je sa nebefa ustvaril, kateri me
ljubi kakor nar boljshi ozhe,
od kteriga imam vse, kar sim
in kar imam; — v' imenu Si-
nu Boshjiga Jesusa Kristusa,
kateri me je s' svojo drago ker-
vijo is pekla odkupil in odre-
shil, kateri mi je vrata v' ne-
beshki paradish s' svojo smert-
jo odperl; — v' imenu sveti-
ga Duha, kateri me s' svojo

gnado posvezhuje, moj um rasvetluje in moje serze na dobro nagiba, kteri je moj troshtar, moj posvezhvavz, moj poterdnik; — v' imenu te presvete Trojize sim kerfhen, v' tem imenu vse druge svete sakramente prejemam, v' tem imenu upam tudi vezhno svelizhanje dosezhi. V' tem presvetim imenu hozhem vse svoje dela in molitve sazheti in konzhati; v' tem imenu se hozhem soper sovrashnike svoje dushe vojskvati, greha se varovati, in sa dobre dela si vse persadevati; v' tem presvetim imenu shelim shiveti in umreti. Amen, sgo-di se tako.

Apostollka vera.

I. Verujem v' Boga Ozheta, v' sigamogozhniga stvarnika nebes in semlje.

Verujem v' tebe, o Bog, moj Stvarnik, in nar vishi Gospod. Verujem in terdim, de si samo ti pravi Bog, edini v' natori, trojini v' pershonah, kateri si vse ustvaril, vse vesh, vse ohranish, vse vishash, vidne in nevidne rezhi. Molim te toraj v' ponishnosti, kakor nar vikshi bitje, in v' vsih rezheh se ti podvershem. S' sposhtvanjem verujem vse tvoje neskonzhne popolnamosti, tvojo vsigamogozhnost, modrost in dobroto, tvojo svetost, pravizo in milost; tvojo resnizhnost in svestobo,

tvojo vsigavednost, vsigaprizhnost in vezhnost; zhaštim te vselej kakor svojo nar vezhi dobroto. Oh, koliko hvale sim ti dolshan! Po svoji vsigamogozhnosti in dobroti si me is nizzh ustvaril; si mi dal neu-merjozho dušho, si me visoko povsdignil, de te svojiga Boga samorem sposnati, zhaštiti, ljubiti in kdaj vezhno vshivati. Sturi, o moj Bog! de v' ti shivi veri na tebe vedno stanovitin ostanem, svoje shivljenje po nji ravnam, in se te velike gnade s' svestim spolnovanjem svojih dolshnost zhedalje bolj vredniga storim.

*II. In v' Jesufa Kristufa, Sinu nje-
goviga, ediniga, Gospoda nashiga.*

Ravno tako verujem, de si ti, Jesus Kristus edini Sin vezhniga Ozheta, nash Gospod in Svelizhar. Verujem de si s' Bogam svojim Ozhetam ene nature in eniga bitja, pravi Bog in zhlovek, nash sapovednik in uzhenik. Veselim se, o Jesus, ker si ti moj Svelizhar, in na kolenih te sahvalim, de si se vzhlovezhil in mene in vse ljudi od dolga in od vezhne shtrafenge greha ljubesnivo odreshil, in nam vsim s' svojo grenko smertjo vrata vezhniga shivljenja odperl. Daj mi, de to vero v' tebi stanovitno ohranim, kakor dober otrok, tebe v' shivljenji svesto posnemam in sa

teboj hodim, de te sa tvoje do-
brote vredno hvalim.

*III. Kteri je spozhet od svetiga Du-
ha, rojen is Marije devize.*

Svelizhar si je mater isvolil
Marijo, is kraljeviga rodu Da-
vidoviga, szer revno, pa vender
sveto devizo. Spozhela ga je od
svetiga Duha, s' njegovo mozhjo
obsenzhana, in ga je rodila v'
Betlehemu v' hlevu. Tako si
se hotel, o Gospod Jesus, is lju-
besni do nas globoko ponisha-
ti, de si se she per svojim roj-
stvu vsim nadlogam in revam
podvergel, mras, lakoto in she-
jo in revshino terpel. Per tem
si pa hotel od pastirjev in od
modrih is Jutroviga sposnan in
moljen, s' kraljevimi darovi po-

zhefhen, skos angela in zhudno svesdo na nebu osnanjen, in skos Simeona in Ano v' tempeljnu, kakor perzhakovani Mefija, Odrefhenik ljudi, ozhitno sposnan biti. O daj, de stanovitno v' tebe verujemo, in tvoje sveto vzhlovezhenje zhaftimo; de bi bil ti v' nashih serzih prerojen, in de bi bili mi pravi otrozi Boshji!

IV. Terpel pod Ponziam Pilatushem, krishan bil, umerl in v' grob poloshen.

Ker si bil, o Svelizhar, ljudi poduzhil v' vsm tem, kar je treba verovati, upati in storiti, de bi bili dobri in svelizhani, in ker si jim s' svojim svetim sgleдам svetil, in se vsih usmilil; si se podvergel s' svojo boshjo

in zhlovefhko naturo savoljo
nafhiga svelizhanja nar vezhi-
mu, in nar britkejshimu terp-
ljenju. Radovoljno si terpel, is
ljubesni do naf zhlovekov, brit-
kosti, sanizhevanje, saframva-
nje, gajshlanje in kronanje in
poslednizh shpotljivo smert na
krishi. Vse to si terpel, kakor
jagnje tako voljno, tako krot-
ko, in si nam dal sgled, de bi
po tvojih stopinjah hodili.

O dobrotljivi Jesus, terdno
verujem, de je tvoje terpljenje
in tvoja prelita kri draga od-
kupshina sa mojo greshno du-
sho, de si me skos to s' svo-
jim nebeshkim Ozhetam spra-
vil in mi njegovo gnado k' vezh-
nimu shivljenju saflushil. Oh
dodeli mi obzhutljivo hvalesh-

no in obshalovano serze in ne puſti, de bi bilo tvoje terpljenje in tvoja draga prelita kri nad menoj greſhnikam sgubljena.

V. Doli je ſhel pred pekel, tretji dan od ſmerti vſtal.

Potem, ko ſi bil, ljubesni-
vi Jeſuf, imenitno delo odre-
ſhenja greſhniga zhloveſhkiga
rodu s' ſmertjo na krishi opravi-
vil, in ſe je bila tvoja ſveta
duſha od teleſa lozhila, ſi ſhel
v' duhu v' predpekel k' duſham
ſtarih ozhakov in drugih bo-
gabojezhnih, de ſi jih s' ſvojo
prizhujozhnoſtjo, kakor Odre-
ſhenik, na kteriga ſo upali, ras-
veſelil, in jih is te jezhe reſhil.
Tretji dan pa ſe je ſklenila du-

ſha ſpet s' tvojim teleſam, ktero je ta zhaſ v' grobu pozhivalo, in ſhel ſi zhaſtit premagavz is groba, ſi ſe perkaſal ſvojim ſhaloſtnim uzhenzam in ſi ſpolnil prerokvanje piſem. Goſpod, dodeli mi gnado, de s' to vero v' novo ſhivljenje pokore vſtanem, in po tvojih ſapovedih ſhivim, de bom s' teboj ſedinjen kdaj deleſhin tvojiga vezhniga velizhaſtva.

VI. Gori je ſhel v' nebefa, ſedi na deſnizi Boga Ozheta vſigamogozhniga.

Verujem, de ſi ſe pravi Sin Boſhji, ſhtirdeſeti dan po ſvojim vſtajeſenji od ſmert, na Oljſki Gori vprizho ſvojih uzhenzov ozhitno ſpred njih k' ſvojimu nebefhkimu Ozhetu povsdignil,

in sdaj sedish na njegovi defnizi, ker te, kakor svojiga ljubiga Sina zhafti, in ti je vso oblast dal v' nebesih in na semlji. Veselimo se tvoje zhafti in slave, in hvalimo te, de si shel tjekaj tudi nam kraj perpravit, de tudi mi, zhe po tvojim nauku shivimo, tjekaj pridemo, kjer si ti v' vezhnim velizhastvu svojiga Ozheta. Naj bo od sdaj moje serze in moje shivljenje per tebi v' nebesih, in nizh naj ne ishem drusiga, kakor le tebi dopasti in s' teboj vekomaj sklenjen biti!

VII. Od ondod bo prishel sodit shive in mertve.

Verujem, o Gospod Jesus, de bosh po konzhanji vsih re-

zhi, sodni dan spet ozhitin pri-
shel v' oblakih neba kakor nar-
vezhi sodnik, s' veliko oblastjo
in velizhastvam sodit vse ljudi
dobre in hude po njih delih.
Takrat bo is tvoje roke prejel
vsak svoje plazhilo, ki si ga je
v' shivljenji saflushil. Terdno
verujem, de se bom kdaj pred
tvojim sodnim stolam prikasal,
in odgovor dajal od vsih svojih
misel, besedi in del; o bodi
milostljiv takrat meni in vsm
ljudem, in ne sodi nas po oj-
strosti svoje pravize. Upam v'
tvojo milost; Gospod ne pusti
me tisti dan ozhitne sodbe, kjer
bo vse od strahu trepetalo, v'
framoto priti.

VIII. Verujem v' svetiga Duha.

Verujem in prizham de si ti, o sveti Duh, tretja pershona v' sveti Trojizi; de si s' Ozhetam in Sinam, kakor pravi, vsigamogozhni Bog moljen in zheshen; de se od vekomaj ishajash od Ozheta in Sina, in de si ti od Jesusa Kristusa obljubljeni troshtar in uzhenik resnize, kateri si nekdej v' starim testamentu skos preroke govoril, in kateri si se binkoshtni prasniki v' podobi gorezhnih jesikov zhes vse apostelne in uzhenze zhudno raslil, in kateri she delash in ostaneshe do konza v' Jesusovi zerkvi. O sveti Duh ostani tudi vedno v' moji dushi, ki si jo she v' svetim kerstu posvetil, in jo s' svojo

posvezhjozho gnado v' posestvo
vsel. Oh pridi in rasvetli moj
um, vishaj moje serze, in na-
polni ga s' svojimi sedmerimi
darmi!

*IX. Eno, sveto, katolshko zerkev;
gmajno svetnikov.*

Verujem tudi, de je Jesus
Kristus, Svelizhar vsih ljudi, nam
k' svelizhanju vidin sbor pra-
vovernikov postavil, kteriga ud-
je samorejo vezhno svelizhanje
dosezhi. Ta prava zerkev je
sveta v' svojim boshjim sazhet-
niku, v' svojim svelizhanskim
nauku, v' svojih sakramentih
in v' veliko svojih svetih udov.
Je edina v' svojim poglavarji in
v' svojim nauku. Je katolshka,
ker je sa vse ljudi in sa vse

zhase do konza sveta namenjena; je apostolska, ker le to u-
zhi, kar so apostelni uzhili. Pod
vidnim poglavarjem Rimskim
papeshem stoji, kateri je namest-
nik Jesusa Kristusa na semlji.

V' nji je tudi terda svesa,
ktero imamo s' svetniki v' ne-
besih, s' duhami v' vizah, in
s' svojimi s'he shivimi brat-
mi po veri na svetu; med udi
je sveta gmajna ali obzhina,
tako de smo vsi duhovnih da-
rov deleshni. — O kako srezhin
sim, ker sim ud svete zerkve,
otrok ene duhovne matere, na-
s'he prave uzhenize, ki je mo-
ja svesta vodniza v' vezhno shiv-
ljenje! Njenimu nauku hozhem
savoljo Kristusa svesto v' shivlje-
nji in v' smerti pokorin biti! —

X. Odpufhanje grehov.

Skos svoje britko terpljenje, in skos svojo smert si nam Gospod Jesus Kristus, odpufhenje nashih grehov in vezhnih shtrafing saflushil; in verujem, de si to oblast grehe odpufhati apostelnam in njih naslednikom shkofam in skos té mashnikam dodelil s' besedami: „Kterim bote grehe odpustili, so jim odpufheni, in kterim jih bote sadershali, so jim sadershani.“ *) Verujem tedaj, de se ljudem skos kerst in pokoro odpufhanje grehov in shtrafing deli, kader se tega vredne sturé. To verujem, o moj Bog! ker se sanefem na tvojo milost, ktera

---

*) Jan. 20, 23.

nozhe smerti gresnikove, de bom, zhe gresnim, pa svoje grehe obshalujem in pokoro sturim tudi odpuštenje in milost dosegel.

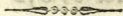
XI. Vstajenje mesa.

Tvoja sveta beseda mi saterdi, de moje telo, ki se v' prah sdrobi, ne bo vedno v' grobu ostalo, ampak de bo sodni dan obujeno. „Sakaj ura bo prishla, katero bodo vsi, kateri so v' grobeh, glas Sina Boshjiga slisnali, in bodo shli, kateri so dobro sturili, k' vstajenju shivljenja, kateri so pa hudo delali, k' vstajenju sodbe“. O takrat bodi milostiv meni ubogimu! Daj de takrat tako vstanem, de bom isvoljenim na tvoji desnizi per-

shtet, ne pa na tvojo levizo
med preklete postavljen!

XII. In vezhno shivljenje. Amen.

Verujem sadnjizh, de po
tem shivljenji pravizhnih vezh-
no svelizhanje, krivizhnih pa
vezhno terpljenje zhaka. Sakaj,
kar zhlovek seje, to bo shel,
in Gospod bo vsakimu po nje-
govih delih povrazhval veko-
maj. Takrat ne bo shivljenja
nizh vezh konz. O de bi se ta-
krat per tebi, o moj Bog! s'
vsimi tvojimi isvoljenimi v' sve-
lizhanski neumerjozhnosti vese-
lil, in tebe bres prenehanja zha-
stil! V' ti katolshki apostolshki
veri hozhem toraj s' terdnim
saupanjem do konz s'vojiga shiv-
ljenja ostati. Amen.

Ozhe nash.

Ozhe nash, ktéri si v' nebesih!

Saref dober ljubeshni poln ozhe nebeshki! Ti si nas ustvaril, ti nas shivish in ohranish, is tvojih dobrotljivih rok vse dobimo, kar dobriga imamo. Revni greshniki smo, — nizh dobriga, nizh ljubeshni vredniga nimamo nad seboj in vender se ti Ozhe, nas usmilish — zlo svojiga ediniga Sinu si poslal na svet nam is revshine pomagat, nas ozhistit in oprat od pregréh, in si nas vsél sa svoje otroke. O kdo bi te-

be ne ljubil, kdo bi tebi is zeli-
ga serza ne flushil!

O mi srezhni! ker imamo
tako dobriga, tako ljubesnivi-
ga ozheta v' nebesih! on nam
je vselej v' stanu pomagati, ker
je vsigamogozhin, in je perprav-
ljen nam pomagati, kjer je ne-
skonzhno dobrotljiv. On sam
nas po svojim Sinu klizhe k'
sebi rekozh: „Pridite k' meni
vsi ki se trudite in ste obloshe-
ni, jest vas bom poshivel“. On
sam nas opominja saupljivo pro-
fite, ker pravi: Profite in bote
prejeli, terkajte in se vam bo
odperlo.

O Ozhe! jest tvoj otrok per-
tezhem k' tebi s' saupanjem na
tvojo milost, ti me ne bosh sa-
vergel, mi ne bosh odrekel te-

ga, kar te prošim, ampak me
bošh uflifhal.

Prošim te tedaj Ozhe!

I. Posvezhêno bodi tvoje ime.

To je pervo, kar moramo
sheleti in iskati, namrezh tvo-
jo zhašt, to je našh zil in konz,
sakaj k' tvoji zhašti si naš u-
stvaril.

Saštonj bi bil ješt na tem
svetu, ako bi tvoje zhašti ne
povikšheval. Ali kako šim ješt
do sdaj sa tvojo zhašt škerbel?
Ah Ozhe! v' pervi in nar ve-
zhi rézhi šim se pregrešhil, ker
te s' svojim shivljenjem nišim
zhaštil. Leno, poredno, pre-
grešhno je bilo, tebi k' nezha-
šti. In to me šilno teshi.

Ozhe pomagaj mi te sana-
prej prav zhaftiti. Bolj v' ser-
zu ko s' jesikam tebi rezhem:
'Svét, svét, svét si ti gospod našh
Bog, semlja in nebo so polne
tvoje zhafti. Zhaft in hvala ti
bodi od mene in vsih stvar
vekomaj.

Shelim ti tudi vso zhaft ska-
sati, ktere si vréden, pa kako
bom jest revna stvar, slab zherv
semlje tvoje Imé vredno zhaftil?

Profim te, daj mi gnado,
pomagaj mi, de bi te mogel
prav zhaftiti. Prav te shelim
zhaftiti, ne kakor Judovsko ljud-
stvo, ki te je s' shnabli zhaftilo,
serze pa je bilo delezh od tebe.

Jest vem, de le ta tebe prav
zhafti, ki te prav is zeliga ser-
za ljubi, kteri ti svesto flushi,

kteri se vedno trudi v' kerfhan-
skih zhednostih rasti in tebi
dopasti.

O de bi moje shivljenje ved-
no sprizhvalo, de sim sin nar-
svetejsihiga Ozheta! O Ozhe! po-
magaj meni in vsem ljudem,
de bi te s' bogabojezhim shiv-
ljenjem prav zhaftili.

Daj pravizhnim, de bi v'
svetosti rasti, gresnikam de
bi se spokorili, nevernikam de
bi se spreobernili, de bi vsi
ljudje tebe praviga shiviga Bo-
ga svojiga stvarnika in ozheta
sposnali, zhaftili in ljubiti.

II. Pridi k' nam tvoje kraljestvo.

Ozhe nebeshki! ti si kralj
nebes in semlje, ti imash v'
nebesih in na semlji svoje kra-

jestvo. O pridi k' nam tvoje kraljestvo nar poprej na semlji, kjer ti s' svojo gnado v' serzih svojih vernih kraljuješh in gospodujesh! O srezhni tisti, v' kterih serzih ti kraljuješh! resnizhno srezhni so, kteri tebe sa svojiga kralja sposnajo in imajo, tebe ljubijo, te poslušhajo, tvoje sapovedi dopolnujejo, le tebi ustrezhi shelé, vse svoje dopadenje v' tebi imajo, radi od tebe govoriti poslušhajo.

Tisti, v' kterih serzih ti kraljuješh, so krotki, pohlevni, se med seboj ljubijo, eden drugimu radi pomagajo, rasshaljenje eden drugimu radi sanesejo, se od pregresnih shelj ne puste sapeljati; mir, pokoj, trosht in veselje v' tvoji flushbi najdejo.

Nefrezhni pa so vsi, v' kterih serzih ti ne kraljujesh; sakaj tam gotovo kraljuje, ali svet, ali meso, ali hudizh. Ti sa peljivzi zhloveka s' kratkim veseljem flepé, in ga v' svojo sushnost pervlezhejo in vekomaj nefrezhniga storé.

Ah Ozhe, nikoli ne perpušti, de bi eden teh v' mojim serzu kraljeval; le ti sam bodi moj gospod, bodi moj kralj; tebi darujem svoje serze; le sam ti v' njem prebivaj, le sam ti sturi s' menoj, kar ti dopade, le samiga tebe jest sa svojiga nar vikshiga gospoda in kralja sposnam; le tebi samimu hozhem do konza svojiga shivljenja pokorin biti, tebi samimu

hozhem flushiti. O Bog, poterdi lete moje shelje!

Pa Ozhe, kadar bo tebi dopadlo me is tega sveta poklizati, oh, takrat me ne saver-si, ampak daj mi priti v' tvoje vezhno nebeshko kraljestvo, ktero si perpravil tistim, ki tebe ljubijo; to je: v' kraljestvo polno miru, polno veselja, polno dobrote, v' nebesa.

O sveto nebeshko mesto Jerusalem! k' tebi se vsdigne moja dusha, k' tebi hrepeni moje serze. O neisrezheno veselje bo same, ko bom tebe svojiga Boga, nesapopadljivo lepoto, tebe svojiga nar ljubshiga Ozheta gledal!

Tamkej te bom vidil, kakor si sam na sebi. Vidil bom

svojiga Jesusa, kateri me je tako ljubil, de je same svojo drago kri pretil. Vidil bom svojo ljubesnivo mater Marijo, vidil bres shtevila veliko drushbo angeljev. Bom vidil svete apofeljne, marternike in svete devize in bom s' njimi Boga molil, hvalil, zhaftil, ljubil smirej in vekomaj.

O veselje zhes vse veselje, kdaj bom sazhel tebe vshivati! O srezhna ura, ki bo mene s' teboj sklenila, kdaj bodesh ti prifhla! O pridi, pridi, in rephi me is doline fols.

III. Sgodi se tvoja volja, kakor v' nebesih, tako na semlji.

Tvoja volja o Ozhe! je vselej dobra, sveta in meni ko-

ristna; pa moja volja je hudobna volja. Leta moja hudobna volja je hotla dofhmal le mojim pozhutkam, ne pa tebi o Ozhe vfhezh storiti.

Jest vem, de je tvoja volja nafhe posvezhenje, ti si jo nam snano sturil v' s. evangeliu in hozbesh, de bi mi po njem shivéli. Pa jest sim vse druga-zhi hotel; sim jo sfer slifhal, pa sim si malo persadeval jo sposnati, she manj pa jo prav dopolniti.

Meni se je tvoja volja vse preteshka sdéla, ker je moje serze vse druge rezhi sunej tebe shelelo.

Jest, hudobna stvar! sim tako rekozh hotel, de bi se imel ti po moji, ne jest po tvoji volji

ravnati. Mojo soperno voljo Ozhe spreoberni, in sturi, de ne bom nikoli kaj drusiga delal, govoril ali mislil, sunej tega, kar ti hozhesh.

Vem de vse, karkoli se mi tudi soperniga pergodi, vse bolesni, nefrezhe, revshine, krivize, sanizhevanje in kar koli hudiga moram od ljudi terpeti, vse pride is tvojih dobrotljivih rok, in de bi mogel vselej voljno terpeti. De mi pa kaj teshavniga poshljesh, she vesh sakaj sturish; ti si dober ozhe, ti mi nizh hudiga ne moresh poslati; vse, kar mi poshljesh, je k' mojimu pridu.

Jest sim preflab; is lastne mozhi mi je nemogozhe vse sopernosti poterpesljivo prenesti.

Prosim te, spreoberni mojo voljo, skleni jo s' svojo sveto voljo, in sturi, de jo bom na tem svetu, ravno tako v' ljubeshni s' veseljem spolnil, kakor jo angelji in svetniki v' nebesih dopolnijo.

Moja dusha shelí, de bi se vselej nad menoj tvoja volja sgodila; satorej ti isrozhim svoje shivljenje in premoshenje, vse kar sim in kar imam; sturi s' menoj, kar hozhesh. Vselej naj se sgodí nad menoj tvoja volja.

IV. Daj nam danš nash vsakdanji kruh.

Ti o Ozhe! si mi isrozhil dusho in telo; pa obdvoje v' svoj nizh nasaj pade, kakor hi-

tro bi ti svojo milostljivo roko od mene odtegnil. Satoraj prošim te sa vse, kar je koli k' shivljenju dushe in telefa potrebno.

Nevredin sim szer tvojih svetih gnad, pa ne sturi mi po mojim saflushenji, temuzh po svoji milosti.

Poshlji mi svojo sveto ljuzh, ktera mi bo svetila, de bom samiga sebe, pa tudi tebe prav sposnal.

Ne odtegni moji dushi svoje svete besede, sakaj ona jo oshivi; ti imash besede vezhniga shivljenja. Govôri mi od snotrej s' sveto gnado, od sunaj po pridigarjih in svestih flushabnikih.

Nasiti tudi mojo dušho s' nebeskim kruham; ozhiti moje serze, de bo vredno prebivališhe tvojiga edinorojeniga, Sina Jesusa Kristusa postalo; daj mi njega v' svetim sakramentu altarja vselej vredno prejeti. O nikdar ne perpušti, de bi ješt kdaj ta sveti sakrament nevredno vshil; in tako namešt shivljenja smert in sodbo sadobil.

Prosim te tudi Ozhe! sa vsakdanji kruh, kteriga truplo potrebuje; prosim te, daj nam shivesh, oblazhilo, sdravje; s' eno besedo vse kar koli vesh, de nam je potrebno.

Ne prosim sa bogastvo, ker to mi ni potrebno; ti si dober ozhe, kteri vsak dan sa svoje otroke skerbiš, ti si perprav-

ljen nam vsak dan dati, kar potrebujemo.

Odvsemi nam preveliko skerb sa posvetno, s' ktero smo te do sdaj tolikokrat rasshalili. Daj nam, de bomo sanaprej le sa nebeshko skerbeli, sakaj zhe bomo nar poprej boshje kraljestvo in njega pravizo iskali, nam bo vse drugo perversheno.

Daj nam tudi, de bomo tvoje dari sveto obernili, in nikoli nas ne pusti tako delezh sати, de bi mi ravno té dari, ktere mi od tvojih milostljivih rok prejemamo, sato de bi jih k' tvoji zhafti in nashimu pridu obernili, v' tvoje rasshaljenje in svojo shkodo obrazhali.

*V. Odpusti nam nashe dolge, kakor
tudi mi odpushamo svojim dolsh-
nikom.*

Jeſt ſposnam ſvojo pregre-
ho, in moji grehi ſo vedno pred
mojimi ozhmi. Tebi ſamimu
ſim greſhil, o Bog, in pred te-
boj ſim hudo ſtoril.

Strah me obide, kadar ſvo-
je pregreſhno ſhivljenje pregle-
dujem. O kolikokrat ſim tebe
ſavergel ſvojiga nar boljſhiga
ozheta!

Oh Ozhe! greſhil ſim v' ne-
bo in pred taboj, in niſim vre-
den vezh tvoj ſin imenovan bi-
ti. Vſakdanja pokora bi bila
vſe premajhina ſa moje grehe,
jeſt ſhe vſelej tvoje miloſti po-
trebujem.

Usmili se me o Bog! po svoji neškonzhni milosti, in po obilnosti svojiga usmiljenja sbrishi moje pregrehe. Ne spomni si o Bog! pregreh moje mladosti in moje neumnosti!

Od mojih posabljenih nešposnanih grehov me ozhisti, o Gospod! in savolj ptujih persanesi svojimu flushabniku.

Odpusti mi, milostlivi Ozhe, moje dolge, katerih toliko imam, de jih nikoli ne morem plazhati.

Vsemi plazhilo, ktero je tvoj ljubesnivi Sin Jesus Kristuf sa moje in zeliga sveta grehe na svetim krishi odrajtal.

Uflis hi njegove prošnje glas, ker je umirajozh sa svoje sov-rashnike, in tako tudi sa me,

profil, rekozh: Ozhe! odpuſti jim, ker ne vedo, kaj delajo.

O moj Jeſuf bodi moj beſednik per Ozhetu nebefhkim, na té vſe ſvoje ſaupanje poſtavim.

Sato pa tudi hozhem po tvoji beſedi tem, ki ſo meni kdaj hudo ſtorili, is ſerza odpuſtiti, de odpuſhanje doſeſhem.

Moj Jeſuf! ljubiti hozhem ſvoje neperjatle, ſhegnati té, kteri me kolnejo, dobro ſturti tiſtim kteri me ſovraſhijo, preganjajo in po krivim dolshé. Tako hozhem ſturti; pa ravno v' tej rezhi je moja ſlaboſt zlo tako velika! Ena ſama ſoperna beſeda je ſhe ſadoſti me ujeſiti, kmalo ſim perpravljén hudo s' hudim vrazhevati.

O moj Jesuf! tukej tvoje posebne pomozhi potrebujem; sturi me krotkiga, sturi me pohlevniga, pomagaj mi po tvoji sapovedi svoje neprijatle ljubiti in jim dobro sturiti.

VI. In nas ne vpelji v' skushnjavo.

Ti vidish in posnash, Ozhe nebeshki! vse nevarnosti, v' kterih se moja dusha snajde; toliko je sapeljevanja in skushnjav, de, zhe ti ne pomagash, ne morem obstati.

Trije mozhni sovrashniki so se sbrali, in me shelé pogubiti.

Pervi je svet. O kako nevarin sovrashnik je ta. V' fre-di sveta moram shiveti, kteri ima druge postave, kakor tvoj sveti evangeli. Kar ti moj Bog

savershesh, svét uzhi. Posvetno veselje vshivati, po zhafti, bogastvu, mehkim shivljenji, hrepenéti, svojim sheljam vse pervoliti, pravi svét, je prav; kar pa kerfhanške zhednosti sadene: ponishnost, zhistrost, poterpeshljivoost, sateranje mesa, od tega nozhe svet nizh vediti. Kar me pa nar bolj strafhi je to, ko vidim, de je svet toliko kristjanov sapeljal, de ima sdaj svet vezh flushabnikov, kakor ti nebeshki Ozhe! Ravno v' tej nevarnosti od sveta sapeljan biti sim tudi jest, zhe me ti nebeshki ozhe ne obvarujesh. Obvaruj me pred sapeljivim svetam! O naj me svet sa perprostiga in neumniga dershi, kakorkoli hozhe, to mi ni mar,

de bi me le ti moj Bog sa pravizhniga sposnal. Svét, kteri tebe sovrashi, ne zhisla teh, ki tebe ljubijo. Sato tudi jest per tem svetu nizh ne ishem, le per tebi ishem veselja, troshta in pomozhi.

Trugi sovrashnik moje dushe je meso. Ta je ravno tako nevaren, zhe ne nevarnishi kakor svet, ker ga vedno per sebi imam in s' seboj nosim, in ne morem pred njim beshati. Meso sa nobeno drugo srezho ne vé, kakor le sa posvetno, nobeniga drusiga veselja ne posna, kakor le posemljisko, sato vedno zhasniga veselja ishe. Ta sovrashnik me vedno sapeljuje, me odvrazhuje od vsiga, kar je koli tebi, moj Ozhe dopadljivo;

in tako sim smirej v' nevarnosti, tebe mojiga ljubesniviga ozheta rasshaliti. Vedno je v' meni vojska; meso se soper duha, in duh soper meso vsdičuje. Is grenke korenine, ktero je poerbani gréh v' moje serze safadil vedno pregreha hiti poganjati. Moje hudo nagnjenje, zhe s'he tako ukroteno, vender v' tem shivljenji nikoli ne bo umorjeno.

Nebeshki Ozhe! poglej milostljivo na mojo slabost posebno, ko se k' tema dvema sovrashnikama s'he tretji perdrushi, kateri smirej hodi okoli, kakor rujovezh lev in is'he koga bi posherl; drusiga ne sheli, kakor moje pogubljenje. On mojo slabost dobro posna, sato

se me tamkej lóti, kjer me nar
slabshiga najde, in dobro vé,
de se mu jest bres tvoje pomo-
zhi ne morem ubraniti, in de
le tá pomozh od tebe dofeshe,
kteri te stanovitno s' ponish-
nim serzam sanjo prófi; sato
si veliko persadéne me od mo-
litve odverniti.

Ozhe nebeshki! na te zelo
saupanje postavim; zhe me ti
varujesh, mi noben sovrashnik
ne more shkodovati! pa kakor
hitro bi me ti sapustil, bi bil
jest premagan. O Gospod, ni-
kar me ne sapusti!

S' tvojo sveto gnado se pa
hozhem tudi sam vojfkovati so-
per sovrashnike svojiga svelizha-
nja. Vsih perloshnost greha se
ogibati, na pozhutke svojiga

trupla pasiti, skušhnjavi, kakor hitro pride, se hozhem v' bran poštaviti, na britko terpljenje mojiga Svelizharja in shtiri poslednje rezhi se hozhem vezhkrat spomniti, lenobe se varvati, in vezhkrat svete sakramente vredno perpravljen prejemati.

O ljubesnjeni Ozhe! nikar mi ne odtégni svoje svete gnade! Varuj me, in bom gotovo vse skušhnjave frezhno premagal.

VII. Temuzh réshi nas od hudiga.

Nashe shivljenje je polno krishev; obernimo se kamurkoli hozhmo, najdemo povsod veliko hudiga. Samo per tebi ne, o Gospod! sato klizhemo

k' tebi svojimu Ozhetu bres nehanja: „Réfhi naf od hudiga.“

O réfhi in obvaruj naf pervizh gréha, sakaj greh je pravo in edino hudo na svétu; greh je isvirk in sazhetik vsiga hudiga dushniga in telefniga, zlo vezhniga peklenfskiga ognja.

O kako srezhni bi mi bili ako bi greha ne bilo. Ozhe nebesfki! ti naf samorefsh greha obvarovati, oh obvaruj naf!

O nikdar ne perpufti, de bi te kdaj ali s' mislijo, ali s' besedo, ali s' djanjem rasshalili. O! pufti naf préd umréti, kakor v' gréh pervoliti, ker tavshentkrat boljshi je umreti, kakor pa tebe rasshaliti, boljshi je vse prestati, vse sgubiti kakor tebe.

Refhi naf o Gospod! tudi od oſtankov, ktere je greh v' naf popuſtil. O kako nefrezhne naf je ſtorila na duſhi in teleſu naſha pregréha. Naſha duſha je ſkos greh tako oflabe-la, de jo sdaj tudi nar manjſhi ſovraſhnik ſamore premagati in v' gréh ſapeljati. Pa-met je oflepéla ſa boſhje re-zhi, deſiravno je ſa poſvetne ſadoſti brihtna. Volja je veli-ko bolj k' ſlabimu kakor k' do-brimu nagnjena. Laſtna ljube-ſen hozhe zhes vſe goſpodariti. Té in ſhe druge oſtanke je greh v' naſhi duſhi popuſtil. — O miloſtljivi Ozhe! pokonzhaj v' meni te hude oſtanke greha, kteri mi táko teſho delajo, in mi odpuſti po ſvoji veliki mi-

lofti tudi zhasne in telefne fhtra-
finge, kterih fim se savolj svo-
jih pregréh she tolikokrat vred-
niga fturil.

Ref vreden fim, de me te-
pefh, vreden de me s' bolesni-
mi, revfhino, nefrezho, in dru-
gim hudim fhtrafujesh, she ve-
liko vezh terpljenja fim vré-
den, ker fim tebe rasshalil, ker
fim grefhil. Zlo peklenfski ogenj
fim fi saflushil. —

Ali Ozhe! nikar ne glej na
moje déla, temuzh na svojo
miloft, nikar mi ne fturi po
mojih pregrehah, in nikar mi
ne povrazhuj po velikosti moje
hūdobije. Zhe je pa vender k'
tvoji zhashti in mojimu isveli-
zhanju; de bi jest mogel ter-
péti, fim pa tudi takej terpé-

ti perpravljén, de me le na unim svetu vezhniga hudiga obvarujesh.

Tukej o moj Bog mi terpljenje nakladaj, tukej pèzi, tukej réshi, de mi le v' vezhnosti persanesesh.

V' tvoje roke polne milosti se vershem, sturi s' meno, kar hozhesh, tvoj sim; zhe me hozhesh shtrafati, shtrafaj me po svoji milosti, shtrafaj me kakor ozhe, ne kakor sodnik.

Amen.

Uflishi, Ozhe nebeshki, nashe profhnje, in pusti nas h glas k' tebi priti. Daj nam gnado tebe prav ljubiti, prav zhaftiti.

Le ti sam zhes nas kraljuj na tem in na unim svetu.

Sturi de bo naša volja s' tvojo voljo sklenjena.

Daj nam vse potrebno na dušhi in telesu.

Odpusti nam naše grehe.

Pomagaj nam v' skušnjava-
vah.

In obvaruj naš vsiga hudiga.

Sa vse tó te prosimo po Je-
susu Kristusu, kateri naš je ta-
ko v' molitvi ozhenasha uzhil
profiti. Amen.

Zheshena Marija.

„Zheshena Marija!“

Posdravim, pozhaftim te, pre-
sveta Deviza s' posdravljenjem
svetiga arhangela Gabriela, ki
ti je vesélo osnanilo vzhlovezhe-
nja Jesufa Kristusa, Sinu Bosh-
jiga prinesel, kadar si bila ma-
ti Boshja isvoljena.

Veselim se tvoje visoke zha-
fti, zhaftim te, ki si nar frezh-
nisthi med vsimi devizami.

Tvoje ime „Marija“ svesda
na morji, me sladko rasvese-
li, in moje serze s' otrozhjim

saupanjem v' moji revshini na-
polnuje.

„Gnade si polna.“

Per Bogu si milost nashla,
kakor ti je angel rekel, sakaj
Narvishi sam je tebe, tvoje te-
lo in tvojo dusho s' svetim Du-
ham v' svoje prebivalishe per-
pravil, v' tempel, de bi v' njem,
kakor v' svojim svetishti prebi-
val; in te je s' vsimi darmí in
zhednostmi olepschal, ker si sa-
zhetnika in vir vsih gnad spo-
zhela.

„Gospod je s' teboj.“

Gospod je v' tvojim prezhi-
stim serzu in prezhistim telesu,
je tudi s' tvojim svetim shivlje-
njem; sveti Duh je obilno ras-

lil svojo Boshjo ljubesen v' tvojo zhisto dusho obvarvano vfiga greha. S' teboj je Sin boshji, in mozh Narvishiga; o de bi bil Gospod tudi s' nami skos tvojo mogozhno profhnjo.

„Shegnana si med shenami.“

Shegnana, o presrezhna hzhi, shegnana si od Gospoda s' obilnostjo njegoviga shegna, ker je v' tebi Beseda meso postala, ktera je shegen vfiga zhloveshtva in svelizhanje zeliga sveta.

Ti si ref isvoljena med vsi mi tvojiga spola, mati lepe ljubeshni, vsa zhista in neomadeshevana, zhes vse shené visoka deviza in mati Sinu boshjiga.

Ti fama si vesela v' Gospodu rekla: Oserl se je na nis-

koft svoje dékle; glej od sdej me bodo blagorvali vsi narodi, sakaj velike rezhí je sturil nad menoj, on, ki je mogozhin in sveto njegovo imé.

Savoljo Jesufa tvojiga fina te hvalimo in zhaftimo, in s' besedami tvoje tete Elisabete rezhemo:

*„In shegnan je sad tvojiga telefusa,
Jesuf!“*

„Blagor tebi, ki si verovala“ sakaj spolnjeno je bilo, kar ti je angel osnanil: „V' svojim telefusu bosh spozhela, in finu rodila; in ime njegovo imenuj Jesuf; velik bo, in imenovan ‚Sin Narvishiga‘: in ta je Jesuf Kristuf nash Svelizhar in

Odrešhenik, kteriga si nam ti rodila.

Skos njega, ta sad tvojiga telefa, so shegnani vsi narodi sveta; is njegove obilnosti smo vsi sprejeli gnado in spravo!

O shegnan bodi sad, is kteriga je shivi kruh s' nebes, in kelh svelizhanja in neumerjuzhnosti perpravljen!

Sares, blagor telefu, ktero je tebe, Jesus, nosilo, dojilo in redilo. O, de bi ta sad tvojiga svetiga telefa vsi ljudje sposnali, po vrednosti zhasbili in molili, in v' svetim obhajilu vredno prejemali! Sato tebe, o shegnana Deviza na pomozh klizhemo, in rezhemo s' besedami zerkve:

„Sveta Marija, Mati Boshja!“

Gospod te je od sazhetka posvetil, in te s' nedolshnostjo in gnado napolnil. Sveta si sa-ref, pred vsimi isvoljenimi, kakor hzhi nebeshkiga Ozheta, porodniza in mati Sinu Boshjiga in tempel svetiga Duha.

Tvoje materno imé, o Marija, je sladkejski ko méd v' uftih, in nashe serze s' veselim upanjem napolnuje, de se v' vsih revah in potrebah k' tebi satezhemo, ki si tudi nasha mati! V' resnizi, de si ref mati Boshja, mati nashiga Odreshenika, in mati vsih pravovérnikov, to verujemo, ker te nam je tvoj umirajozhi Sin na krishi sam mater dal s' besedami: „Lej, tvoja mati!“ Tam na kalvarji,

si naš po duhovno s' britkostjo in bolezhino rodila, in naš skos svojiga Sina odrefhenje, sa svoje otroke vséla. — Skashi se toraj, de si usmiljena Mati, in pomagaj nam v' naših nadlogah!

„Prôsi sa naš greshnike!“

Skos tvoje prošnje in saflushenje upamo dosezhi odpushenje svojih grehov in spravo per tvojim Sinu. Tvoja zhistost naj isgovarja per njem našo spazhenost, in tvoja Bogu tako dopadljiva ponishnost, naj doseshe odpushenje naše nezhi-mernosti; tvoja breskonzhna ljubesin naj pokrije veliko shtevilo naših grehov.

Glej mi smo greshniki, ubogi otrozi Eve, oh, v' grehih

spozheti in rojeni, nasledke sadolshenja sami nad seboj nosimo! Revni smo po saflushejni, revni po zhednostih in dobrih delih; sato si komaj upamo svoje ozhi v' nebesa vsdigniti, temuzh polni shalosti sposnamo svoj dolg in udarjamo s' publikanam v' tempeljnu na perfi in pravimo: Gospod bodi milostiv nam greschnikam! — Savoljo nafhe nadleshnosti in revshine, profi sa naf, o Marija, per svojim Sinu, de gnado dofeshemo, in pokoro sturimo zhes svoje grehe!

„Sdaj“,

ko smo she v' tem shivljenji, v' dolini solsi; sdaj ko je she dan, ko nam je mogoche po-

koro delati, ko se s'he imenuje danſi, ſe, Mati gnade, polna miloſti k' nam oberni, de tudi miloſt dofeſhemo.

„*In naſho ſmertno uro*“;

kadar bomo ſadnjo voſtko imeli, kadar bomo umirali, in ſe bo ura naſhiga vezhniga raſlozhenja bliſhala, takrat, ko bomo kmalo imeli pred oſtro ſodbo Boſhjo ſe prikasati, o takrat Marija, bodi nam Mati uſmiljenja, in ſtoj nam na ſtrani s' ſvojo mogozhno pomozhjo, de gnado in vezhno ſvelizhanje dofeſhemo!

„*Amen*:“

Sgodi ſe! „Kar vam porezhe, to ſturite!“ Amen.

.S. Roshni kranz.

Veséli del s. roshniga kranza.

Kteri nam oshivi pravo vero.

Vezhna hvala ti bodi, o Jesus, de si me s' luzhjo prave vere rasvetlil; de si me gnad deleshniga sturil, ktere pravi kristjanje skos sveto vero dofeshejo.

Daj mi, dobrotljivi Svelizhar, de nauke svete vere v' ferzu ohranim, in jih v' shivljenji ozhitno kashem, de bodo drugi moje dobre dela vidili in Ozheta v' nebesih zhastili.

Vera bres dobrih del je mervta; sa to mi daj gnado v' dobrih delih rafti; oshivi mojo vero.

Kleri nam daj terdno upanje.

O moj Jesuf, shtevilo mojih grehov je veliko; nevredin sim savoljo njih, de me she nehvaleshno stvar hozhesh ljubiti. Oh, usmili se me po svoji nefkonzhni milosti!

Tvoje terpljenje in tvoja smert je plazhilo sa nafhe dolgove pred rasshaljeno pravizo nebeshkiga Ozheta, in le to tvoje nefkonzhno saflushenje meni nevrednimu upanje daje, de mi bodo grehi odpusheni, in de bom resnizhno pokoro sturil.

Kolikor terdneji je moje upanje v' tvoje saflushenje, o

moj Jesuf, toliko vredniſhi ſim
Boſhje miloſti; gorjé meni, ko
bi kdaj to upanje ſgubil! Sa-
to te proſim iſ ſerza: daj mi
terdno upanje!

Kteri nam vſhgi ſerzhno ljubedin.

O uſmiljeni Jesuf, ti ſi me
reſ do konza ljubil; daj mi
gnado, de bom tudi jeſt tebe
iſ zeliga ſerza ljubil.

Kdor ima moje ſapovedi,
in jih ſpolnuje, tiſti me ljubi;
tako govorih, moj nebeſhki
uzhenik. O daj mi gnado, de
bom mogel tvoje boſhje nauke
in ſapovedi vſelej ſveſto ſpol-
novati, in tako ljubedin do te-
be v' djanji kaſati.

Kterimu je vezh odpuſhenni-
ga, bolj ljubi. Jeſt ſim velik

gresnik, o Jesus, daj mi pravo ljubestin, de odpuštenje do feshem; kolikor vezh mi imash odpuftiti, toliko vezhi in bolj gorezho ljubestin mi daj; vshgi v' mojim serzu pravo, stano vitno ljubestin do tebe, kateri si moj nar vezhi dobrotnik, in sam na sebi vse nar vezhi ljubestni vredin.

I. Kteriga si deviza spozhela.

Nebeshki Ozhe! bres konza dobrot nam delish; nar vezhi vender je ta, de si nam svojiga edinorojeniga Sina poslal Odreshenika. Hvala, vezhna hvala ti bodi sa to neisrezhenno dobroto! Toliko nam nevrednim hozhesh dati, o nesa-

popadljiva ljubestin! O de bi
mogel tvojo ljubestin s' svojo go-
rezho ljubesnijo poverniti! Daj
mi, Ozhe, tako ljubestin do tebe.

O sveti Duh, kateri si v' pre-
zhudni skrivnosti Sina Boshjiga
v' telesu Devize Marije vzhlo-
vezhil, pridi in perpravi tudi
v' mojim serzu vredno prebi-
valishe Jesusu Kristufu.

O presveto Boshje Déte, kte-
ri si v' telesu Devize Marije pre-
bival, v' vsi ponishnosti te mo-
lim in profim, pridi v' moje
serze, v' njem stanuj, v' njem
prebivaj, v' njem kraljaj ve-
komaj.

V' telesu prezhiste Devize Ma-
rije si se vzhlovezhil, o Jesus,
si zhlovefhko naturo, podobo
hlapza nase vsel. Tako globo-

ko si se ponishal, o kralj vezh-
ne zhafti, sato de bi bil zhlo-
veka pogubljenja vredniga po-
vikshal in svelizhal. Tudi sa
mene si zhlovek postal; veko-
maj te shelim zhaftiti sa to ne-
skonzhno dobroto.

Zhes hena, zhes hena si Ma-
rija! Angel ti je zhes vse vesé-
lo osnanjenje prinesel, in te zha-
sitljivo posdravil. Tudi jest te
s' Angelam shelim pozhaftiti,
in sato pravim: Zhes hena Ma-
rija, milosti in gnade polna. O
dodeli tudi meni le nekóliko
popolnosti tvojih gnad; sturi de
bo moje serze v' sveti ljubesni
gorélo.

O prezhistá Deviza! svoje de-
vishtvo si neomadeshano ohra-
nila, nad svojimi pozhutki ved-

no zhula, in se Angela, ki ti je Boshje osnanjenje prinesel, ugrasnila. O sprôfi tudi meni gnado, de bom svoje pozhutke vselej skusnjav varoval; tvojimu varvanju toraj perporozhim svoje ozhi, svoje ushefa, svoj jesik, — skerbi ljubesniva mati, de ne pride po njih smert v' moje serze.

O bres madesha Deviza, ki si skerbno premishljevala, ko te je Angel posdravil, kakshino je to posdravljenje, in na osnanilo, de bosh mati Boshja postala, skerbno oprashevala, kako se bo to moglo sgoditi; ti, ki si devishtvo bolj zhislala, kakor vso posvetno zhasht in imenitnost: uzhi me, kraljiza deviz, zhiftoft dushe in telefa bolj

zhiflati, kakor vse slato in srebro zeliga sveta.

O Marija, kakor hitro si po Angelovim osnanjenji voljo Boshjo sposnala, si se ji ponishno podverгла in rekla: Dekla Gospodova sim, sgôdi se mi po tvoji besedi. — O sprôsi mi od tega, ki si ga pod svojim serzam nosila, hitro, mozšno in stanovitno voljo, vselej vse, kar bom sposnal de Bog hozhe, s' veseljem in bres odlafhanja sturiti.

Zhe je bila skrinja miru in sprave per Israelzih v' veliki zhafti, koliko zhaftitljivshi si ti, o presveta Deviza! V' tebi je sam Sin Boshji prebival, in is tvojiga prezhistiga telefa svoje zhloveshko telo vsel. O daj mi

mogozhna Gospa, tebe po vrednosti zhaftiti, tebe ljubiti, tebi flushiti.

O presveta Boshja porodnica! desiravno med Boshjimi stvarmi k' nar vezhi visokosti povsdignjena, si se vender deklo, flushabnizo Boshjo imenvala. O pomagaj mi, de bom svojo lastno ljubestin ukrotil, se slabo revno, pregresšno stvar sposomal in se vselej ponisheval.

O zhaftitljiva Deviza Marija! ti sama si bila vredna skosmozh svetiga Duha Sinu Boshjiga spozheti. Postala si tako mati Boshja. To je tvoja nar vezhi zhaft; to pa tudi tvoja velika mogozhnost. Od svojiga Sina sprosih in sadobish, kar hozhesh. Oh sprôsi, sadôbi me-

ni, de bom Bogú s' gorezho ljubesnijo do sadnje minute svojiga shivljenja flushil.

O Marija, ki si bila vredna Sinu Boshjiga, mojiga Odrefhenika v' svojim telesu nositi, sprôsi mi od njega gnado, de bi ga tudi jest mogel v' svetim reshnim Telesu, v' podobi kruha vselej vredno v' svoje serze prejeti, in vedno s' njim sklenjen biti.

II. Kteriga si deviza v' obiskanji Elisabete nosila.

Presveta Deviza! ti nisi savolj posvetniga veselja, ne savoljo kratkozhasa, ne savoljo radovednosti, ampak od svetiga Duha opominjana, svojo teto Elisabeto obiskala, sato, de bi jo bila posdravila, pozha-

stila, in ji postregla. — Varuj me, o Marija, vsih slabih ali hudobnih namenov per obiskvanji drusih ljudi, svojih snanzov ali prijatlov; varuj me pogovorov ali del, s' kterimi se ne krati le dragi zhas: temuzh se tudi nedolshne dushe pohujshujejo. Pomagaj mi, de bom v' drushini drusih ljudi s' besedo in s' obnashanjem vsmil lep sgled dajal in jim k' boljshanju po svoji môzhi pomagal.

Marija, sveta mati Boshja, desiravno si bila polna svetiga Sadu, si se vender na daljno in teshko pot zhes hribe podala svojo sveto teto obiskat in ji postrézh. Sadobi mi tako ljubestin do blishnjiga, de bom dela ljubesni zhe tudi teshavne

in soperne, vselej rad in s' voljo opravljal, in de ne bom nikomur, zhe bo v' moji môzhi, pomozhi odrekel.

Bodi pozhefhena, Mati vselej deviza! Takrat, ko si kralja vse zhafti nosila, si svojo teto Elisabeto obiskala, in tri meseze per nji ostala. O obishti tudi mojo dusho, in ostani per nji vse dni mojiga shivljenja, de bom tudi jest, kakor se je sveti Janes kerstnik skos tvojo prizhjozhnost posvetil, skos tebe, o Marija s' Boshjo sveto gnado napolnjen.

O Marija, velike ljubesni vredna Boshja mati! s' svetim Sadam obdarvana si k' Elisabeti perfhla, in per ti prizhi je bila ona s' svetim Duham napol-

njena, in je s' velikim veseljem tebe in tvojiga, Sina blagodarvala in shegnovala. — O naj tudi moja dusha tvoj prekladki in prijetni glas saflifhi, de bom tudi jest s' svetim Duham napolnjen vredin tebe in tvojiga, Sina is zeliga serza na vezhne zhase zhastiti.

O, v' resnizi shegnana med vsimi shenami! sakaj kje je gnada, de bi je ti ne bila doseglala? V' svojim telesu si nosila tistiga, kateri gnade deli. Sprôsi mi od njega, o Marija, shivo vero, terdno saupanje, in gorezho ljubestin.

„Povikshuj Gospoda, moja dusha, in vesèli se moj duh v' Bogu mojim Svelizharji.“ Tako si, o sveta Deviza, hvalo péla

Bogu sa velike gnade, ktere ti je namenil in dodelil. — O daj mi, Marija, moja mati, de bom tudi jest Gospoda hvalil sa vse gnade in dobrote, ktere neprenehama od njega prejemas, de bom njegove dobrote njemu v' zhaft, sebi pa v' svelizhanje obrazil.

„Blagor ti je, ker si verovala, sakaj dopolnilo se bo, kar ti je osnanjeno od Gospoda.“ Tako je hvalila Elisabeta tvojo vero. O sadôbi tudi meni le nekoliko tiste shive vere v' Boga, ktero si ti v' toliki obilnosti imela!

III. Kteriga si deviza rodila.

O ljubesnivo dete Jesus! kteri si bil v' nar vezhi revshini

v' hlevu rôjen in v' jasli poloshen, ljudje te ne vsamejo pod streho. O kako rad bi ti jest dal svoje serze sa stanovanje, ko bi ne bilo bolj nagnusno, kakor hlev, v' kterim si bil rojen. O pridi, Jesus, ozhisti, ofnashi moje serze, de ti bo prijetno prebivalishe.

V' jaslih kashefh, o Svelizhar, o Bog vsigamogozhni, kako globoko si se same greshnika hotel ponishati. — Oh, ponishaj tudi mene, o Jesus, daj mi gnado, de svojo nevrednost in hudobo sposnam, in se v' svoji pregreshnosti saj ne povikshujem.

O novo rojeno déte Jesus! kteri si bil v' revne plenize povit in v' jasli na terdo slamo

poloshen, oh kako revno in teshavno shivljenje si savoljo mene sazhel! — Daj mi, de bom saj jest gresnik savoljo svojih grehov rad terpel, in vse teshave, ki mi jih roka Ozheta nebeshkiga naloshi poterpeshljivo prenaschal.

O preljubesnivo dete Jesus! pred teboj padem, kakor brumni pastirji, na svoje kolena, in ti ofram svoje k' vsimu hudimu nagnjeno serzé; pohlevno te prosim, vsemi ga v' svojo oblast, ozhisti ga, posveti ga, in ne dopusti de bi se kdaj od tebe lozhilo.

O ljubesnivo vse zhafti vredno dete, moj Svelizhar! skos tvoje svete solsize, ktere si v' jaslizah prelival te prosim, daj

tudi meni solse prelivati zhes
svoje bresfhte vilne grehe, s' kte-
rimi sim tebe, o neskonzhna
ljubesin, tolikokrat rasshalil;
daj mi gnado, de stanovitno
pokoro delam vse dni svojiga
shivljenja.

Presveta Deviza Marija, ma-
ti Boshja! po teshavni poti v'
Betlehem nifi nikjer pozhitka
najdla, nifi dobila per ljudeh pro-
stora, kamor bi bila sveto bosh-
je Dete poloshila, temuzh sa-
nizhvana in savershena si bila.
— O Marija, sprôsi tudi meni
v' sanizhvanji in preganjanji po-
terpeshljivost; sprôsi mi gnado,
de bom v' nesrezhi in v' terp-
ljenji vselej v' voljo Ozheta ne-
beshkiga vdan.

Preljubesniva Mati! ktera si sveto dete Jesufa v' jasli polo-shila, pred njega poklekvala, ga gorezhe molila, ga v' joku ljubesnivo tolashila, in veliko-krat is serzhne ljubesni kuhnila; daj mi, te pohlevno pro-sim, le eno samo iskro ljubes-ni, ktero si ti imela, de bom tudi jest savoljo mene greshni-ka rojeniga Svelizharja Jesu-fa is zeliga serza ljubil.

Prezhista Deviza Marija, kte-ra si boshje dete Jesufa, vsiga-mogozhniga kralja nebes in sem-lje v' plenize povila, pomagaj mi, de mogozhno in divje po-sheljenje svojiga mesa prema-gam in v' sushnost denem, de bom postal, kakor mlado dete,

in tako samogel v' kraljestvo
Boshje priti.

*IV. Kteriga si deviza v' tempelnu
ofrala.*

Ozhe nebeshki! pred tronam
tvoje milosti padem na kolena
revna stvar in te molim. Ka-
kor je Marija Deviza svojiga
finu Jesusa in sama sebe tebi
darovala, tako se tudi jest vsi-
ga tebi ofram in srozhim. Vse-
mi, milostljivi Ozhe, moje te-
lo in moja dusho, mojo voljo,
mojo pamet, moj spomin, in
vse, kar imam in kar sim, vse-
mi vse to v' tebi prijetin ofer.

Zheskena, prezhisti Mati,
ktera si bila bres vsiga made-
sha; in si vender hotla postavi
ozhishvanja se podvrezhi; po-

magaj mi, de se bom tudi jest
vfaki sapovedi boshji, ko bi
bila mojimu mesu she tako slo
soperna, bres odlafhanja in bres
prasniga isgovarjanja vselej sve-
sto podvergel.

Kakor si sveto Dete Jesusa,
o Marija, Ozhetu nebeshkimu
ofrala, tako tudi jest shelim sa-
miga sebe in vse kar imam,
in kar sim, po tvojih zhistih,
svetih rokah Bogu darovati, sa-
kaj tisti ofer bo njemu prijetin,
kteri mu bo po tvojih rokah in
v' tvojih proshnjah prineshen.

O dobrotljivo dete Jesus!
kteriga je Simeon na svoje na-
rozhje vsel in te ponishno mo-
lil; tudi jest te v' duhu obja-
mem, molim in kushnem, ker
te ljubim, in te shelim is ze-

liga serza ljubiti. Daj mi, o
Jesuf, s'he bolj gorezho ljube-
sin do tebe.

Po besedah starzhika Sime-
ona, si postavljen, o Jesuf, v'
snamnje, kterimu se bo soper
delalo. Daj mi, de se nikoli
tvojim sovrashnikam ne per-
drushim, de ne bom tvojim
naukam in tvojim sgledam so-
perval; sakaj kdor s' teboj ne
pobira, rastresa.

O Jesuf, prava luzh v' ras-
svetljenje nejevernikov, rasvet-
li tudi mojo s' veliko tamo ob-
dano pamet, de bom vidil tvo-
jo lepoto, lepoto tvojih nebesh-
kih naukov.

Rasvetli, te prosim o Je-
suf, tudi vse nejevernike, kri-
voverze in terdovratne oflep-

ljene grefhnike, vsemi jim spred ozhi sagrinjalo, ktero jim refnizo sakriva, de bodo sposnali svoj shaloftni, objokvanja vredni stan, de sapušté tamo nevednosti in hudobije, in se perblishajo k' kraljestvu luzhi, ktero je tvoja sveta zerkev, ktero si uzhenizo in fkerbno dobrotljivo mater vsm tiftim dal, kteri v' tebe verjejo.

V. Kteriga si deviza v' tempelnu nashla.

Gospod Jesus! v' svojim dvanajstim letu si med uzheniki sedel, in tako perferzhno govoril in jih poprasheval, de so se vsi zhudili nad tvojo modrostjo. Sturi de bom tudi jest le tebe in tvoje svete nebeshke nauke,

kteri so edina prava modrost,
s' veseljem poslušhal.

Oh, kolikokrat sim te, o moj
Jesuf, s' greham sgubil, sgu-
bil tvojo boshjo gnado! Daj mi,
moj Svelizhar de te s' pravo
pokoro spet najdem in nikoli
vezh ne sgubim.

Tvoja sveta mati Marija,
dobrotljivi Odreshenik, te je v'
tempelnu nashla, ne pa med
posvetnimi ljudmi ali v' posvet-
ni drushini. Tudi jest te ho-
zhem tam iskati, kjer ti pre-
bivash, ne v' posvetnih drush-
nah, ne v' shumu in rasgraja-
nji svetá, ampak v' tihi samô-
ti, per bogabojezhnih dushah, ali
v' tvoji sveti hifhi, kjer v' pre-
svetim Sakramentu prebivash in
svoje gnade delish.

Le kdor tebe ishe in najde, o Gospod Jesuf! ishe in najde tudi pravo srezho. Oh kako slep in nespametin je zhlovek, kateri ishe dobrote tega sveta, in hrepení po posvetni srezhi! Daj mi, Svelizhar, de bom vselej le tebe samiga iskal.

O preljuba deviza Marija, ktera si svojiga sgubljeniga sinu s' veliko shalostjo iskala; pomagaj tudi meni, de bom Jesusa s' serzhno shalostjo saveljo svojih grehov, s' kterimi sim ga sgubil, tudi iskal, in v' pravi pokori najdel; kadar ga najdem, mi pomagaj, de ga vezh ne sgubim.

Presveta Deviza, Mati Jesufova, ktera si sgubljeniga sina tri dni iskala, dodeli tudi me-

ni, de Jesusa stanovitno ishem,
in de ne jenjam préd tistiga
iskati, kteriga moja dusha lju-
bi, dokler ga ne najdem.

Silno hrepenim po tebi, o
Jesuf! kdaj bošh prishel, in
me rasveselil? kdaj me bošh
nasitil? Kadar si ti per meni,
je vse dobro, nizh se mi tesh-
ko ne sdi; kadar pa tebe ni,
je vse teshko, vse tamno, vse
shalostno; kadar ti moje serze
obishefh, takrat je vsa moja pra-
vizhnost rasvetljena takrat zhaft
in veselje sveta postane soper-
no, in notrajna ljubestin do te-
be raste. — Satoraj, pridi, o
pridi prefladki moj Jesuf! Te-
be ishejo brumne solsé, ti si
saupanje spokornih gresnikov;
si dobrotljiv tistim, kteri te pro-

fijo in ishejo, o kaj si she le
tistim, kteri te najdejo! O, kjer-
koli bom, tam bom Jesufa she-
lel; kako vesel bom, kadar ga
bom najdel! Kako frezhen bom,
kadar ga bom imel!

Şvet roshni kranz veseli!

Refhenje smo prejeli!

Deviza zhistiga rodu

Şpозhela Boshjiga Şinu.

O roshni kranz veseli!

Şvet roshni kranz veseli!

Refhenje smo prejeli!

K' Elisabeti zhes gore

Marija s' Boshjim Şinam gre.

O roshni kranz veseli!

Şvet roshni kranz veseli!

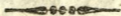
Refhenje smo prejeli!

Deviza zhišta nam rodi
Odfeshenika vfiš ljudi
O roshni kranz vefeli!

Švet roshni kranz vefeli!
Refhenje smo prejeli!
Marija, mati Jesufa
V' tempelnu je ofrala.
O roshni kranz vefeli!

Švet roshni kranz vefeli!
Refhenje smo prejeli!
Marija nafhla je Šinu
Med uzheniki v' tempelnu.
O roshni kranz vefeli!

Shalostni del svetiga roshniga kranza.

Kteri nam poterdi spomin.

De bi tebe sposnal, tebe ljubil, tebi flushil, sato si me, Ozhe nebeshki ustvaril in na svet postavil; moje plazhilo sa moj trud bo vezhna srezha, vezhno svelizhanje per tebi v' nebesih. — Spomni me, o Gospod vezhkrat na te imenitne resnize, ne perpufti de bi jih is svojiga spomina ispuftil.

Tvoje dobrote, o ljubesni-
vi Ozhe, so breshtevilne, vfa-

ko minuto mojiga shivljenja
fkerbifh, kakor nar boljsi o-
zhe sa mene, in nizh drusiga
ne shelifh od mene, kakor le-
to, kar mi k' pravi frezhi po-
maga. Daj mi, Ozhe nebesh-
ki, de toliko dobrot ne bom
s' nehvaleshnostjo vshival, de
ne bom nikoli posabil, de mi
jih ti, dobrotljivi Bog dajesh.

Daj mi, o dobrotljivi Ozhe,
tudi, de se vezhkrat spomnim
na moj poslednji zil in konz,
na smert, na vezhnost, de me
ta spomin greha obvaruje. Po-
terdi, o Bog, moj spomin na
vse tiste resnize, kterih ne smem
spred ozhi spuštiti, de svelizha-
nja ne sapravim.

Kteri nam rasfvitli pamet.

Pamet je tvoj dar, o Gospod! Ko bi nje ne imel, bi tudi resniz vere ne mogel razumeti ne sapopasti. Rasfvetluj, o dobrotljivi Bog, mojo pamet, de bom tvoje svete nauke bolj sapopadel in se svejstjshi po njih ravnal.

Daj mi, o Ozhe vse modrofti, de ne bom hrepenil po nizhimer-
ni uzhenofti in po prasni rado-
vednofti, ampak, de bom le prave modrofti iskal, ktera v' tem stoji, de se zhlovek tebe der-shi in tebe ljubi; sakaj sazhetik modrofti, je strah Boshji.

Ni hujsthi nefrezhe sa zhlo-
veka, kakor je ta, de samiga sebe ne sposna. Obvaruj me, Gospod, te nefrezhe; rasfvetluj

mojo pamet, de bom vse svoje grehe, kakor dušne bolesni vidil in sposnal, in v' sposnanji svoje slabosti ponishnost vselej ohranil.

Kteri nam omêzhi voljo.

Hujshi bo shtrafan hlapez, kteri voljo svojiga gospoda ve, in je ne spolni. Omêzhi tedaj, o s. Duh, mojo voljo, de bom tudi sturil, kar vem; de sim dolshan sturiti.

Omêzhi in unemi mojo voljo, posebno takrat, kadar mi je treba se slo premagovati, kadar mi je treba po nauku Svelizharjevim samiga sebe satajiti; sakaj, kaj bi mi pomagalo, ko bi v' majhnih in lahkkih rezheh Bogu flushil, v' vezhih in bolj

teshavnih pa njega nehvaleshno sapuſtil?

Sturi, o Bog, de bo moja volja v' ſrezhi in neſrezhi, v' veſelji in terpljenji vſelej v' tvojo vdana; ſturi de bom v' vſih rezheh to hotel, to ſhelil, kar je tebi v' zhaſt, meni pa in mojemu bliſhnjimu v' svelizhanje.

I. Kteri je ſa naſ kervav pot potil.

S' kakſhino gorezhnoſtjo, kako iſ ſerza ſi molil, o moj Jeſuf! vſelej, poſebno pa ſdaj, ko ſe je tvoje terpljenje ſazhe-lo. — Daj tudi meni duha prave ſerzhne, gorezhe molitve, de bom vſelej s' sbranim duham in ſerzam molil, in tako doſegel, kar potrebujem.

O Jesuf! ti si pokleknil, na svoj sveti obras padel, in se tako pred svojim nebeshkim Ozhetam ponishal. Uzhish me, Jesuf, de moram tudi jest per molitvi tudi po telesu ponishnost kasati, de moram na kolnih dusho in telo ponishati, in kakor roke tako serze k' nebeshkimu Ozhetu povsdigvati.

Trikrat si molil k' svojimu Ozhetu; o moj Svelizhar! de bi shel kelh terpljenja, ko bi mogozhe bilo, memo tebe; pa vendar si se popolnoma vdal v' voljo Ozhetovo. O daj mi, moj Jesuf, de bom tudi jest svojo voljo s' voljo nebeshkiga Ozheta sklenil, de bom v' velizih krishih, ktere mi njegova modrost in dobrotaloshi, profil, de bi mi

jih moj Ozhe odvsel, pa bom vender vselej perstavil: Ozhe! ne moja, ampak tvoja volja naj se sгоди.

Svoje uzhenze opominjash, o ljubesnivi Svelizhar! de naj zhujejo in molijo, ker je duh szer volan, ali meso pa slabo. — O opominjaj tudi mene k' molitvi, o Jesus! govôri v' moje serze, posebno takrat, kadar se velike skufhnjave in nevarnosti sa mojo dusho blishajo, kterih jest sam slab in saspan ne vidim; uzhi me posebno v' britkostih in v' terpljenji s' molitevjo per nebeskim Ozhetu pomozhi in troshta iskati.

Oh s' kakshino britko shalostjo tvoja dusha, o Jesus! salvoljo grehov zeliga sveta in sa-

voljo mojih grehov k' Ozhetu nebeshkimu sdihuje! O moj Jesus, moj savoljo mene s' kervavim potam obliti Svelizhar! daj mi gnado, de se bom greha vselej fkerbno varoval, kateri je tebi tako britkost in shalost perpravil s' kterim, kolikorkrat ga ponovim, tudi tvoje terpljenje ponavljam.

Strafhno zhutish, o Jesus, tesho in hudobo greha, de krivav pot stoji po tvojim obrasu. — O daj tudi meni sposnati in saj nekoliko zhutiti, kako je vsak greh boshji svetosti so-
pern, in kakshino shtrafingo praviza Boshja sa njega hozhe. Daj mi, de ne bom sanikerniga raslozhka med majhnimi in velikimi grehi delal; daj mi

spoznati, de tudi nar manjši greh, s' katerim tvojo svetost in ljubestin, o Jesus, rasshalim, je vredin de bi krivave solse nad njim tozhil:

V' svoji britkoſti na vertu Getsemani ſi rekel, o Jesus! Moja duſha je ſhaloſtna do ſmerti. — O kako bi ſe mogel jeſt greſhnik na ſvetu neſpametno veſeliti, ker ti, moj Svelizhar ſhalujeſh? Daj mi, de ſanizhujem vſe poſvetno nezhimerno rasveſelvanje, in ſvoje grehe objokujem notri do ſadnje ure ſvojiga ſhivljenja.

II. Kteri je ſa naſ gajshljan bil.

Sin boſhji ſe je puſtil do naſiga ſlezhi in hudo tepſti. Oh, tiſtiga ſlezhejo, kteri ro-

she in limbarje na polji in vse
svoje stvari neisrezheno lepo ob-
lazhi! — O nefkonzhno Boshje
ponishanje! O nefkonzhna zhlo-
veshka hudoba! O solnze! sakaj
ne otemnish de bi flezheniga
Jesusa nobene ozhi ne vidile?

Do nasiga flezhen, o Jesus!
neufmiljeno tepenje s' ojstrimi
bizhi in shibami terpish; to
terpish sa grehe neframnosti in
gerdobij zhloveshkih otrok. O
Jesus! sateri v' meni neframno
posheljenje; pogasi ogenj pre-
sheshtva in nezhistofti.

O moj Svelizhar! ti si fle-
zhen, tepen in saframovan; u-
zhi me sanizhvati nezhimernost
in prasin napuh v' obleki in
nofhi; uzhi me sferbeti bolj
sa belo oblazhilo nedolshnosti

svoje dušhe, kakor sa sapeljivo in pohujšljivo lišpanje svojiga trupla.

O Jesuf! kako strašno boleže tepenje si preстал v' gajshljanji! Oh! kolikokrat sim te ješt, nehvaleshni grefhnik, po tvojim svetim truplu s' šhibo greha udaril! Toliko pregreshnih misel, toliko pregreshnih besed, toliko pregreshnih del je bilo toliko šhib, s' kterimi sim te ješt nefrezhna stvar, tebe svojiga stvarnika, svojiga Svelizharja, svojiga nar vezhiga dobrotnika!, svojiga ozheta tepel. Oh odpušti mi, usmili se me!

Na zelim svojim svetim telesu, si bil, o preljubesnivi Svelizhar! hudo rastepen in rasgajshljan savoljo mojih grehov.

Skos to tepenje te prosim, daj mi gnado, daj mi mozh in refinizhno voljo, de bom svoje spazheno, na vse hudo nagnjeno meso tépel in pokoril, ga po tvojim nauku sovrashil in moril, in tako dusho in telo vezhniga pogubljenja obvaroval.

Svoje meso moriti in kri-shati, naj bo vselej moja refinizhna volja. Zhe je pa vendar ta moja volja kdaj preflaba, mi daj, o rasgajshljani Jesus! to gnado in mozh, de svojimu telesu in njegovimu posheljenju saj nikoli ne bom stré-gel, in mu s' nespametno postreshbo she vezhi mozhi zhes dusho dajal.

III. Kteri je sa nas s' ternjem kronan bil.

S' ternjevo krono so neufmiljeni rabeljni novo bolezhino smislili in tebi napravili, o ljubesnivi Jesus, de so s' njo tvojo sveto glavo ranili in okervovali. — Moje vsakdanje teshave in sopernosti, ktere mi Bog poshlje, naj mi bodo toliko ternov, kteri naj v' ternjevo krono spleteni moje serze kronajo in sbadajo, de sa vsakdanje grehe pokoro sturim.

Ternjeva krona ti, o ljubi Svelizhar, ni le bolezhin delala, temuzh je bila namenjena od neufmiljenih Judov posebno sa tvoje saframvanje. S' ternjevo krono je kronan kralj nebes in semlje, sapljevan njegov

obras, kteriga svetlobe se Angelzi ne morejo nagledati. — Lipotizhi se, zhloveshka stvar, s' nezhimernoftjo; hrepeni, po-ganjaj se po zhafti in imenit-nofti tega sveta; povikshuj se zhes vse ljudi svoje brate, in zhe moresh, tudi zhes Boga sa-miga: — saframuj kervavo, sa-pljevano, s' ternjem kronano glavo svojiga Odrefhenika! — O moj Jesus! ne perpufti, de bi me napuh posedil.

Tebe, o vezhna modrost, moj Jesus, so slepi flushabniki ter-dovratnih Judov kakor neumni-ga kralja posdravljali, pred te-boj poklekvali, te v' obras bili in tvoje sveto oblizhje saplje-ovali. Oh, kakshino saframva-nje! kakshine neisrezhene bo-

lezhine na duſhi in teleſu! —
Pa vender vſe voljno terpiſh,
mili Jeſuf! in ne odpreſh ſvo-
jih uſt. Uzhi tudi mene vſe ſa-
ſramvanje in ſanizhvanje, kte-
ro bi me utegnilo ſavoljo tebe
ſadeti, voljno in ſhe ſ' veſeljem
preterpeti, de bom ſ' teboj ſa-
voljo pravize ſanizhvan, in ſ'
teboj in per tebi nebefhko vezh-
no zhaſt doſeſhem.

V' tvojim ſanizhvanji in ſa-
ſramvanji, o ſ' ternjem kronani
kralj vezhne zhaſti, te zhaſtim
in molim ſvojiga vſigamogozh-
niga, dobrotljiviga Boga in Sve-
lizharja; per tebi ſhelim oſta-
ti, tebe ſe derſhati. Ne per-
puſti, de bi ſe jeſt kdaj tebe
ſramoval, in daj mi to veliko
gnado, doſezhi, de boſh tudi

ti mene sposnal svestiga uzhen-
za pred svojim nebeskim O-
zhetam.

Sam si rekel, moj Svelizhar,
de bogastvo in nesmerno hre-
penjenje po blagu tega sveta je
enako ternju, ktero vsak kal
dobriga sadu sadufhi, in dusho
zhlovekovo kervavo rani. — Pre-
greha lakomnosti, kateri toliko
posvetnih ljudi flushi, je ranila
tudi tvojo glavo, o Jesus! s'
bodezhim ternjem. — O ne per-
pufti, de bi moja dusho lakom-
no posheljenje slata in srebra
kakor ojstro ternje rasbodlo.

IV. Kteri je sa nas teshki krish nesel.

Poglej, o zhlovek, kako tvoj
Jesus radovoljno, kakor jagnje,
ki ga v' smert peljejo, svoj tesh-

ki krish vlezhe in klizhe: Kdor hozhe moj uzhenz biti, naj sataji samiga sebe, naj sadene svoj krish in naj hodi sa menoj. — Ali ne flifhifh njegoviga klizanja? Ali bosh she smiraj sa veseljem in sa kratkozhafi hodil?

Potem, ko si bil she toliko kervi prelil, so ti sovrashniki teshak krish na globoko ranjene rame naloshili, in voljno in poterpeshljivo ga vlezhes na Golgato. — O kaj so vsi moji krishi proti tvojimu? Pa vendar se jih branim, jih od sebe pahám! Jesus, daj mi mozh, de bom s' svojim krishem serzhno sa teboj hodil.

Simon Zirenejz je persiljen tebi pomagal tvoj krish nositi; oh kako srezhin bi bil, ko bi

ga is ljubeshni do tebe rad in s' veseljem nefil! — Tudi meni nebeshki Ozhe krish naloshi, kteriga nosim sato, ker se ga ne morem ubraniti. Daj mi to veliko gnado, o moj Svelizhar! de bom saj tiste krishe voljno nosil, kterim ne morem oditi v' ti dolini sols. Upam de si bom tudi s' takimi krishi per tebi veliko saflushenja nabral.

Oflabljen na telesu si vezhkrat padel pod tesho svojiga krisha, kteriga so ti grehi sveta naloshili. Le boshja mozh ti je pomagala de si spet vstal, in krish na kraj mertvashkih glav pernesel. — Oh velikokrat tudi jest padem pod tesho svojih grehov, ti Gospod vsigamogozhni mi daj mozh de tudi vselej vsta-

nem in nikoli v' svojih grehah
ne obleshim.

O Jesuf! ko si k' grenki smer-
ti fhel, so bogabojezhe Jerusa-
lemske shene sa teboj fhle in
nad teboj jokale. Oh omêzhi
in ushgi tudi moje serze, de
bom tvoje britko terpljenje v'
shivo zhutil, in solse tozhil; pa
vender ne nad teboj, ker si ne-
dolshin radovoljno terpel, am-
pak nad svojimi grehi, nad kte-
rimi ti hozhesh de jokam. Daj
mi, Jesuf solsé soterpljenja,
hvaleshnosti in ljubesni do te-
be; daj mi solsé prave pokore;
daj mi, kakor Petru, de svoj
greh sposnam, grem in milo
jokam.

V. Kteri je sa naf krishan bil.

O Jesuf! savoljo mene na krish raspét in perbit, v' tvoje svete petere rane se isrozhim, med tvoje raspete roké, ktere is ljubesni proti meni rastegash, se vershem in te profim: okleni se me in nikdar me ne puisti od sebe.

Tri ure si visel in neisrezhene telesne in dushne bolelezhine terpel na krishi, na kterim si bil med dvema rasbojnikama, kakor nar vezhi med njima povsdignjen. — To tvoje britko terpljenje naj mimozhda in mojo voljo vname, de bom posheljivoft mesa ukrotil, sanikernoft in mehkushnoft sapustil; de bom vse posvetno sa-

nizhval, in le to ljubil, kar mi ti, o Jesuf, sapovefh ljubiti.

Ti vesh, o Jesuf, de nifim s' slatam ali srebram, ali s' kako drugo posemljisko drago zeno, ampak s' tvojo drago kervijo, s' kervijo neomadeshaniga jagnjeta odkupljen. Nikar ne perpufti, de bi bila tvoja prelita krí nad menoj sjubljena.

She na krishi si molil sa svoje sovrashnike, rekozh: Ozhe, odpufti jim, ker ne vedo kaj delajo. — O Jesuf, kakor grefhnik sim bil jest tudi tvoj sovrashnik, tedaj si tudi sa mene profil. Sato upam v' tvoje nefkonzhno saflushenje, sato upam de si tudi meni sprofil nebeshki paradish.

Spomni se, o Jesuf mili!

De so same te umorili;

Profim, sodni dan se usmili.

O Jesuf, kateri si, potem ko je bilo vse spolnjeno, kar je bilo od tvoje smerti prerokvano, svojo duško svojimu nebeskemu Ozhetu isrozhil; profim te daj mi gnado, de bom tudi jest, kadar bom spolnil vse, kar mi je Ozhe nebeski na tem svetu odmenil, svojo duško, katero si ti odrefhil, v' tvoje roke srozhil, de k' tebi pride, in s' teboj vekomaj sklenjena ostane.

Pod tvojim krishem, o moj Svelizhar, terkam tudi jest na svoje persi; verujem in sposnam, de si ti Sin Boshji, moj Odrefhenik, in de so te moji grehi

na krish perbili in te na krishi umorili. — O daj mi gnado, de jih resnizhno obshalujem, de se jih skerbno varujem, in de sanaprej svesto po tvojih naukih in sapovedih svoje shivljenje ravnam.

Solnze je otamnelo, semlja se je tresla, per tvoji smerti, o Jesus! grôbi so se odperali, merlizhi so vstajali in se perkasovali; zela natura je sposnala, de Bog-zhlovek terpi in umerje. — Sturi, o Vfigamogozhni, de se nad tvojo smertjo tudi terdovratni greshniki prestrashijo, pretresejo in predramijo, de se njih kamnéne serza raspozehijo in omezhé, omezhé k' resnizhni pokori, de tvoje terpljenje in tvoja britka

Smert nad njimi ne bo s-
gubljeno.

Švet roshni kranz terpljenja!
Naj vsak greshtijenja!

De b' greschnik pogubljen ne bil,
Je Jesuf pot kervav potil.

O roshni kranz terpljenja!

Švet roshni kranz terpljenja!
Naj vsak greshtijenja!

Sa greh mesnih sheljá sturjen
Je Jesuf gajshljan, rastepen.

O roshni kranz terpljenja!

Švet roshni kranz terpljenja!
Naj vsak greshtijenja!

Sa lakomnost zhaſti, blaga

Je s' ternjem kronan Kralj sveta.

O roshni kranz terpljenja!

Švet roshni kranz terpljenja!

Naj vřak greřhiti jenja!

Mehkushin, o kristjan shivish,

Lej, Jesuf nefe teshki krish!

O roshni kranz terpljenja!

Švet roshni kranz terpljenja!

Naj vřak greřhiti jenja!

Sa nehvaleshne greřhnike

Na krishi Jesuf umerje.

O roshni kranz terpljenja!

Zhastiti del

svetiga roshniga kranza.

Kteri nam vòdi nashe misli.

Ti, o Bog, si vfigavedozh, in vidish tudi moje nar skrivnishi misli in shelje; po njih me bosh kdaj tudi sodil. Daj mi tedej, de te bom is zeliga serza, is zele dushe, in v' vsih svojih mislih in sheljah ljubil; de te tudi s' nar manjsi pregresno mislijo ne bom rasshalil.

Tebi in tvojimu svetimu imenu na zhast naj bo sturjeno vse, karkoli pozhnem. Daj mi gna-

do, de bo per vsakim delu, ki ga sazhnem moja misel in moj namen, tvojo zhaft v' vsih rezheh povikshevati.

Na tem svetu ni nikjer prave frezhe, temuzh le nezhimernost in tesha duha. Vôdi tedej, o Gospod, vse moje misli in shelje, de bom vselej le to shelel, le tega iskal, kar je gôri v' nebesih, kjer Kristuf sedi na desnizi Boga Ozheta.

Kteri nam vôdi nashe besede.

Jesik je êden nar manjsih udov zhlovekoviga telefisa, pravi tvoj apostel, o Svelizhar, pa vender veliko hudiga napravi, zhe ni v' bersdah dershan. Obersdaj tedej, o Gospod, moj jesik, de ne bo kriviz, lashi,

obrekvanja, preklinvanja govoril.

Gorjé zhloveku, skós kteriga pohujshanje pride, pravish, moj Svelizhar. Obvaruj me tedej de ne bom nikoli posebno s' nespametnimi, sapeljivimi ali neframnimi besedami nedolshnih dush pohujshal.

Tvojo zhaft osnanovati, tebe hvaliti in moliti, in svojiga blishnjiga k' tvojimu zheshenju napeljevati, to naj bo vselej delo mojiga jesika. O de bi pazh nikoli ne posabil tvojih besed, o Jesuf! de bodo namrezh ljudje mogli kdaj od vsake prasne besede odgovor dajati!

Kteri nam vôdi nafhe djanje.

De delam in se trudim na tem svetu, je tvoja volja, o Gospod! Le daj mi, de per svojih opraviilih in trudih, na tebe, moj Bog, ne posabim. Daj mi, de kar delam in pozhnem, ne delam sa ta svet, ampak sa tvojo zhaft in sa svoje svelizhanje.

Svojimu blishnjimu, svojim potrebnim bratam sim dolshan po môzhi pomagati; po tazih dobrih delih me bofh kdaj sodil, moj Svelizhar. O ne pufti mi posabiti, de tudi poshirk mersle vôde shejnimu podam, v' nebefih ne bo bres plazhila.

Drevo, ktero sadu ne rodi, bo posekano in v' ogenj versheno, si rekel, moj Jesus! Obvaruj me s' svojo gnado, de ne

bom nerodovitnimu drevesu enak, in daj mi, de dobro seme tvoje besede v' mojim serzu obilno sadu dobrih del obrodi, de bom tukaj obilno sejal in tamkaj v' nebesih tudi obilno shel.

I. Kteri je od smerti vstal.

O moj Jesus! kteri si premagaviz smerti in grôba tretji dan is svoje mozhi zhastitljiv od smerti vstal, daj tudi meni, de is groba grehov, na kterim teshak kamen pregresne navade in mozhniga posheljenja leshi, s' tvojo pomozhjo in gnado v' novo spokorno shivljenje vstanem.

Zhe hozhem s' teboj, o Svelizhar v' novo shivljenje vstati,

moram po nauku tvojiga aposteljna tudi s' teboj greham umreti. Daj mi tedej, o Gospod! de svoje meso s' njegovim posheljenjem vred krisham, in pregreshnimu, hudobnimu shivljenju odmerjem, de ne bom sam sebi in grehu, ampak le tebi, moj Svelizhar, shivel.

O ljubesnivi Jesus! obisfi in poklizhi mojo dusho, ktera kakor tvoj prijatel Lazar she hudo disfi v' grobu svojih grehov; obudi jo s' svojo mogožno besedo, de vstane in de bo ves gresnih navad, ktere jo hudo veshejo, reshena.

Ti, moj Svelizhar, potem ko si bil od smerti vstal, nisi bil vezh smerti podvershen, ktero si premagal. Daj mi, de tudi

jest, ko vstanem is svojih grehov, vezh ne umerjem, temuzh s' tvojo gnado vse skufhnjave pekla, sveta in posheljenja serzhno premagam, in se stanovitno pokorim.

Kakor si ti, Jesus, s' svetlim in zhastitljivim telesam vstal od smerti, tako upam tudi jest sodni dan s' zhastitljivim in neumerjozhim telesam is svojiga groba vstati. O le daj mi mozh in gnado, de bom sdaj tako shivel, de se bom mogel sodni dan frezhniga in zhastitljiviga vstajenja k' vezhnimu shivljenju veseliti.

O preljubesniva mati Jesufova Marija! skos tvoje neisrezhenov veselje, kteriga si v' svojim serzu obzhutila, kadar se

ti je tvoj Sin po svojih vstajenji od smerti prikasal, te prosim, sprôsi mi pred Jesufam gnado pokore, de tudi jest od smerti greha vstanem, in tebe, ki si perbeshalifhe gresnikov, s' svojim vstajenjem rasveselim.

O zhaftitljiva Deviza Marija, ktera sa naš gresnike pred tronam svojiga Sina neprenehama profish, o sprôsi tudi meni stanovitno vstajenje v' novo spokorno shivljenje, sprôsi mi, de tistim, ktere sim s' svojim poprejshnim gresnim shivljenjem pohujshal, ozhitno pokashem, de sim resnizhno od smerti greha vstal, in de jim tako k' vstajenju pomagam s' lepim sgledam, kakor sim jim pred k' padzu pomogel s' pohujshanjem

II. Kteri je v' nebésa shel.

Shtirdefeti dan po svojim vstajenji od smerti si shel, moj Svelizhar! prizho svojih aposteljnov v' nebésa; tebi, premagavzu pekla in smerti so se vrata nebeshkiga paradisha odperle. Tudi meni si jih odperl, o Jesus! de bom v' vezhno shivljene prishel; le daj mi po tvojih sapovedih shiveti in skos krish in terpljenje sa teboj hoditi

V' hishi mojiga Ozheta je veliko prebivalish, si rekel, o Svelizhar! grem pred vami, vam kraj perpravit, de bote tudi vi tam, kjer sim jest. — O dobrotljivi Svelizhar! perpravi tudi sa mene nar manjsihi in nar sadnji kraj v' nesmerni nebeshki hishi, de bom tam veselje

Gospodovo okušhal v' vezhnim shivljenji. Varvaj me, o Jesuf! de tiftiga nebeshkiga veselja na tem svetu s' greham ne sapravim.

Kristuf je mogel terpeti, in tako iti v' svojo zhaft, tako sam govorish, moj Svelizhar! — U-zhi in preprizhaj me, o Gospod, te resnize, de bom vender sposnal, de ni drusiga pota v' nebela, kakor pot terpljenja in britkoft. Kadar bom v' svojim shivljenji nar vezhi britkofti in nadloge terpel, takrat me s' veselim upanjem troshtaj, de se na pravim potu v' nebefa snajdem.

Ti si shel v' nebefa, moj Svelizhar, in tudi mene sa seboj vabish. — Kaj hozhem toraj na semlji she iskati ali she-

leti? Ta svet je ptuja deshela, v' kateri popotvam proti pravemu domu v' nebesa. Daj mi, Jesuf! de se ne bom na nizh posvetniga in posemljiskiga navesoval, ampak le to ljubil in shelel, le tega iskal, kar je gôri, kjer si ti, moj Odrefhenik, v' nebeskim Jerusalemu.

Defiravno si shel v' nebesa, pa vender svojih nisi sapustil; do konza sveta ostanesh po svoji oblubi per svoji zerkvi, ktero si postavil svesto skerbno mater vsih, kateri v' tebe verujejo. Blagor tistimu, kateri tvojo sveto zerkev sposhtuje in poslusha, sakaj v' nji on sposhtuje in poslusha tebe, svojiga Svelizharja. Daj, Jesuf! tudi meni, de svest in pokorin otrok

matere katoliške zerkve ostanem.

O presveta Deviza Marija! prôsi tudi ti sa mene, toliko slabostim in skufhnjavam podversheno stvar; sprôsi mi, de se mi bo študilo in gnušilo vse posvetno blago in veselje, katero bi imel bres brumnosti in bogabojezhnosti vshivati; sprôsi mi, de bo moje serze le po nebeskih vezhnih dobrotah hrepenelo, in si le k' Jesusu tvojimu Sinu, mojimu Svelizharju shelelo.

III. Kteri je svetiga Duha poslal.

De se je ljubestin in gnada Boshja nad nami v' vfi obilnosti skasala, si poslal, o Jesus, svetiga Duha, posvezhvavza in troshtarja, kteriga si svojim u-

zhenzam obljudil.— O nefkonzhna ljubestin in milost Boshja, ktera sa pogubljenja vredno stvar toliko hozhe sturiti!

Tudi meni, si, Jesus! poslal svetiga Duha; v' sakramentu svetiga kersta in svete birme me je on s' svojo posvezhjozho gnado napolnil, in me she vedno napolnuje posebno takrat, kadar svete sakramente vredno prejemam. — O daj mi, moj Jesus, de gnadi svetiga Duha nikoli nasproti ne delam, de s' greham njega ne shalim in od sebe ne preshenem.

Presheni, o Jesus! is mojiga serza hudobniga duha, duha prevsetnosti, duha lakomnosti, duha nezhistosti, duha ljubesni do sebe samiga; daj

mi nebeshkiga svetiga Duha,
de pride v' moje serze, de vo-
di vse moje misli in shelje,
moje besede in moje dela, de
vodi mene zeliga k' pravi serzh-
ni ljubesni do Boga in do vsi-
ga tega kar je njemu dopadljivo.

O pridi, sveti Duh! napol-
ni serza tvojih vernih, in sashgi
v' njih ogenj svoje ljubesni!

Pridi, troshtar sveti Duh!

Špêri, kar je vmasano,

Vlashi, kar je svenjeno,

Šzéli, kar je ranjeno!

Pridi, troshtar sveti Duh!

Mêzhi, kar je terdiga,

Gréj, kar je premersliga,

Vôdi, kar je smoten'ga!

Od vekomaj isvoljena Deviza, Marija, nevesta svetiga Duha! k' tebi perbeshim, tebe profim: Sprôfi mi troshtarja svetiga Duha, de bo v' mojim serzu kakor v' zhiftim, njemu dopadljivim tempelnu prebival, de bo to svoje prebivalishe vse hudobe in gnusobe, vsih grehov obvaroval, in ga s' svojimi svetimi darmi napolnil, in s' svojo boshjo gnado posvetil.

Zhaft bodi Bogu Ozhetu, in Sinu, in svetimu Duhu; kakor je bilo od sazhetka, tako sdaj, in vselej, in vekomaj!

IV. Kteri te je v' nebesa usel.

Jesufovo telo v' smerti ni bilo podversheno gnjilobi in trohnobi. Tako, pravijo zerk-

veni ozhaki, de je vfigamogozh-
ni Sin Boshji tudi telo svoje
matere Marije trohljivosti ob-
varoval, in ker je njeno dusho
s' tolikimi nebeshkimi, poseb-
nimi gnadami napolnil, je po
njeni smerti, tudi njeno telo s'
dusho vred v' nebesa vsél. —
Tako te je, o Marija, sam tvoj
Sin pred vsemi drugimi svetni-
ki nar bolj pozhaftil; o daj mi,
de bi te tudi jest mogel, po-
sebno s' posnemanjem tvojih
svetih sgledov po vrednosti po-
zhaftiti!

Moje telo bo po smerti v'
zherno semljo sakopano, zher-
vam in gnjilobi srozheno; —
o de bi pazh takrat moja du-
sha vredna bila od Jesusa v'
nebeshko zhaft vseta biti. Sprô-

si mi per Jesufu to gnado, o Marija, moja dobrotljiva mati! Sprôsi mi, de svoje telo tako ljubim in toliko sanj sferbim, de dushe ne posabim in ne pogubim.

O kako vesela, kako sveta je bila tvoja smert, o Marija, prezhistâ Deviza! Moja sadnja ura se tudi vedno blisha, in pred ko bom mislil, bom mogel svet, in kar mi je ljubiga in dragiga na svetu, sapustiti. Prôsi same, o Marija! de se bom, dokler imam zhas, sa frezhno smert perpravljaj, de bom s' veselim, upanja polnim serzam svojo dushe v' roke nebeshki-ga Ozheta isrozhil.

O Jesuf! kteri si svojo ljubo mater k' sebi v' nebefa vsel;

pridi tudi moji dushi, kadar se bo od trupla lozhila s' drushbo svojih Angelov naproti, in vsemi jo s' tvojo drago kervijo oprano in ozhisheno v' vezhno nebeshko veselje!

O Marija! moja perferzhna, ljubesniva mati! prôfi sa mene greshnika takrat, kadar se bo moja sadnja, smertna ura perblishala; pridi takrat meni na pomozh, obvaruj mojo ubogo dusho pred peklenfskim sovrashnikam; sprémi jo in perpelji jo k' tvojimu Sinu, mojimu Svelizharju Jesufu, de se bo per njem na vse vezhne zhase veselila.

Jesuf! kateri si svojo ljubo Mater Marijo, de bi jo is toliko hudiga terpljenja in britkost reshil, v' nebefa vsel, kjer

ni vezh vojskvanja ne shalosti,
ne jokanja; o pridi, pridi skora-
raj, in refhi tudi mojo dušho
is doline solš, refhi jo skoraj
is skufhnjav, is vedniga voj-
skvanja, kjer si nikoli ne mo-
re svešta biti, de bi ne bila
premagana, de bi ne padla;
refhi jo in postavi jo v' kraj
vezhne smage in vezhniga pla-
zhila.

V. Kteri te je v' nebesih kronal.

Nobena stvar ni toliko in ta-
ko imenitnih gnad od Boga pre-
jela, kakor si jih ti, o Marija!
prezhista Deviza in Mati Boshja.
Sato si pa tudi v' nebeshki zha-
sti povsdignjena zhes vse svet-
nike Boshje, in zlo tudi zhes
vse Angele nebeshke. Sa Bo-

gam ti gre toraj nar vezhi zhaft; daj de te bom jeft nevredni grefhnik mogel po tvoji vrednosti in po vfi svoji mozhizhaftiti.

Jesuf, tvoj Sin te je kronal o Deviza in Mati! s' nebeshko flavo in zhaftjo; te je kronal kraljizo vseh nebes, de te zhafté in te kakor svojo Gospo in kraljizo spofhtujejo vfi Angeli in vfi svetniki nebeshki. O sprôfi mi, Marija! to neisrezhenognado, de v' nebefa k' tebi pridem, in te v' nebeshkim veselji svojo Gospo in kraljizo vekomaj zhaftim, in tvojiga Sina svojiga Svelizharja vezhne zhafe molim, kateri te je k' tako visoki zhafti povsdignil.

Kronana si, o Marija! kraljiza vsih svetnikov, ne le sato, ker si v' zhafti zhes vse svetnike povikshana, temuzh posebno sato, ker si v' bogabojezhnosti in v' vsih zhednostih vse druge svetnike visoko presegla. O sprosi mi, moja Mati! gnado tvoje zhednosti posnemati, de bom tudi v' nebefih saj nekotiko tvoje zhafti deleshin.

O Marija, kraljiza vsih deviz! ktera si v' sveti, neomadeshvani zhiftofi vse devize presegla, sprosi tudi meni gnado, de svojo dusho in svoje telo gnufobe varujem, v' zhiftofi in nedolshnosti ohranim, de bom vredin v' nebefa med drushbo svetih deviz priti in nebeshkimu sheninu zhastito novo pé-

sem peti, ktero le neomadeshvani morejo peti.

O Marija, kraljiza marternikov! ktere dusho je mezh shalosti presunil, de se more rêzhi, de si posebno pod krishem Jesusovim vezhi britkofti kakor marterniki preterpéla; ktera si sato tudi v' nebesih kakor kraljiza marternikov kronana: sprofi tudi meni serzhnoft v' terpljenji, de bom is ljubesni do Boga rajshi terpel kakor de bi bres terpljenja Boshji prijatel ne bil.

O Marija! kronana kraljiza nebes in semlje! tebi isrozhim samiga sebe; tebi isrozhim svoje serze: kraljuj ti v' njem in vodi ga kakor moja skerbna, ljubesniva Mati. Blagor mi, zhe

se tebi kakor svoji kraljizi, svo-
ji materi podvershem!

Švet roshni kranz zhaštiti!

Nam daj v' nebefa priti!

Ref, kakor sam je prerokval,

Je Jesuf nash od smerti vstal.

O roshni kranz zhaštiti!

Švet roshni kranz zhaštiti!

Nam daj v' nebefa priti!

Apostelnam je dal oblast,

In shel k' Ozhetu v' svojo zhašt.

O roshni kranz zhaštiti!

Švet roshni kranz zhaštiti!

Nam daj v' nebefa priti!

De vérnim mozh od sgôraj da,

Jim poshlje svetiga Duha.

O roshni kranz zhaštiti!

Švet roshni kranz zhaftiti!

Nam daj v' nebefa priti!

V' nebo je Jesuf Mater vsel,
Kor Angellski je zhaft ji pel.

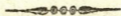
O roshni kranz zhaftiti!

Švet roshni kranz zhaftiti!

Nam daj v' nebefa priti!

Marijo vfih nebef Gospo
Je kronal s' flavo in zhaftjo.

O roshni kranz zhaftiti!

Lauretanske litanije.

Te litanije Matere Boshje so imenovane Lauretanske tudi v' vezh apostolskih pismih Rimskih papeshov, sato, ker jih posebno v' Lauretu, mestu Rimske Italije, v' kapelizi Matere boshje vsako saboto zhaftito pojo. Té litanije so tudi slo stare, in pravijo, de so jih kristjani v' pervih sto létih kershanstva she molili.

De bi bili kristjani bolj nagibani Marijo devizo zhaftiti in se ji v' vseh potrebah perporo-

zhevati, de bi sa naf profila, fo papeshi tudi tistim kristjanam, kateri te litanije lepo in s' obshalovanim serzam molijo odpuftike delili, in posebno Pius VII. v' apostolskim pismu 30. Septembra ali kimovza 1817 je dodelil 300 dni odpuftika sa vsak krat, kadar jih kdo moli, sraven tega pa tudi tistimu, kateri jih moli vsak dan, popolnoma odpuftik sa pet vezhih prasnikov Matere Boshje to je: zhistiga spozhetja, rojstva, osnjenja, ozhishevanja in nebovsetja Marije devize, zhe tak prasniki sakrament svete pokore in svetiga reshnjiga telefa vredno prejme in v' kaki zerkvi navadne molitve po papeshovim namenu opravi.

De bi kristjan te litanije losheji poboshno molil, in med molitevjo vezh lepiga mislil, naj bere vezhkrat posebno ob prasnikih Matere Boshje to njih raslaganje, ki je tukej perstavljeno.

LITANIJE.

Gospod usmili se nas!

Usmili se nas, o Bog po svoji veliki milosti, in po obilnosti svojiga usmiljenja sbrishi nashe hudobije.

Kriste usmili se nas!

O ljubi Svelizhar, ti si nam s' svojo smertijo, ki si jo sa nas storil, saflushil milost in odpushtenje; sato klizhemo k' te-

bi, kakor v' evangeliu slepi na poti: Jesuf, sin Davidov, usmili se nas!

Gospod usmili se nas!

Neprenehama prosimo tvojo milost, o Bog, kakor govori David: „Gospod usmili se me; vsak dan klizhem k' tebi: Gospod, ti si dobrotljiv in ljubesniv; si neskonzhno milostljiv do vsih, kateri te prosijo.“

Kriste slishi nas!

Nevredni gresniki smo pred teboj, nevredni, de bi ti nashe proshnje poslushal; vendar v' tvoje saflushenje saupamo; glej tedej ne na nas, ampak na svojo sa nas prelito kri, na svojo smert, ki si jo sa nas sturil.

Kriste usliši nas!

Uliši nashe prošnje, ker ne prošimo ne sa posvetno zhašt, ne sa posvetno šrezho, ampak prošimo sa gnado prave pokore, sa gnado štanovitne ljubeshni, sa gnado vezhniga svelizhanja.

Ozhe nebesški usmili se nas!

Tvoje usmiljenje je v' nebeskih, in tvoja resniza je povsdignjena zhes oblake, o Gospod. Osri se milostivo na nas, tvoje otroke, ki v' dolini solš prebivamo in tvoje pomozhi potrebujemo.

Šin vsiga šveta reshnji Bog, usmili se nas!

Ki si prišel na svet, greshnike svelizhat, réšhi nas. Ti si

pravni dar sa nafhe grehe, ne le sa nafhe, temuzh sa grehe zeliga sveta. Sato usmili se vseh svojih, kateri v' té verujejo, sa ktere si sam molil k' nebeshki-mu Ozhetu. Usmili se naf, kakor si se usmilil Petra in Marije spokornize.

Sveti Duh rešnizhni Bog, usmili se naf!

Ki se od Ozheta in Sina ishajash od vekomaj; ti nafha ljuzh in vir vseh gnad, ki si naf per svetim kerstu s' svojo gnado posvetil: dodeli nam svoje dari, rasvetluj nash um, ogrej nafhe serza v' ljubesni, podpiraj naf v' nashi slabosti.

Sveta Trojiza, en sami Bog, usmili se nas!

Bog Ozhe, ki si nas ustvaril, Bog Sin, ki si nas odreshil; Bog sveti Duh, ki si nas posvetil, daj nam svojo gnado in milost.

Sveta Marija, sa nas Boga prôsi!

Tvoje sveto ime namhim serzam trofht in upanje daje, ker je sladko in veselja polno ime, ktero nas spomni kako veliko premorefh s' svojo profhnjo per svojim Boshjim Sinu, ker si mati Boshja in nasha mati. Zhefhena torej, gnade polna, govori sa nas per svojim Sinu!

Sveta Mati Boshja, sa nas Boga prôsi!

Kteriga si rodila, je Emanuel, to je: Bog s' nami, Sin

Narvishiga. Sato te mater Boshjo zhaštimo, ker si Boga v' njegovi zhloveshki naturi rodila, Besédo, ki je meso postala in med nami prebivala.

Sveta deviz deviza, sa nas Boga prôfi!

Isvoljena smed vsih deviz si in tvoje devishtvo je v' tvojim rojstvu posvezhenò, ker si she-nina devishkih duh samiga spo-zhela in rodila. Od tebe pravi sveto pismo: Je bila deviza sveta po telesu in po duhu. Zhaštimo te sapezhaten studenz in tempelj svetiga Duha od sazhetka isvoljeno devizo in mater Narvishiga, in te preferzhno profimo de bodi nasha pomozhniza.

Mati Kristusova, sa nas Boga prôsi!

Tvoje ime nas veseli, de te s' saupanjem „mati“ imenujemo, in se v' tvoje prošnje perporozhujemo. Sakaj tvoj Sin sam te je zhaštil v' shivljenji, kakor svojo mater, kar ga bošh profila, vse ti bo dal. Prosi sa nas, de bomo otrozi Boshji, de bomo Kristusa tvojiga Sina ljubili, in de njega nikoli is serz ne sgubimo.

Mati milosti Boshje, sa nas Boga prôsi!

„Milost si nashla per Bogu, ti milosti polna“, ti je Angel rekel. Ker si sazhetnika in vir milosti spozhela, sa to se isvirajo is tebe obilne milosti tudi nam ubogim milosti po-

trebnim otrokam Eve. O, spro-
fi nam milost pred svojim Si-
nam, skashi se nam milostljivo
mater.

Mati prezhistá, sa nas Boga prôsi!

Gospod sam te je o deviza
isvolil sa svojo prezhisto neve-
sto, in te je od sazhetka tvoji-
ga shivljenja greha zhisto ohra-
nil, ker te je vredno sturil,
de si Narzhistejshiga od svetiga
Duha spozhela. O sveta, zhistá
mati, profi sa nas, ki smo v'
grehih spozheti in rojeni, de
gnado zhistosti in posvezhenja
dofeshemo.

*Mati bres madesha, sa nas Boga
prôsi!*

Saklénjen vert, si o Mati
Boshja, v' kteriga greshnik ni

prishel, de bi ti vsél lepo li-
lijo zhiſtoſti, ki se je ſapa hu-
dobe ni dotaknila, temuzh zhi-
ſta in nesvenjena je oſtala tvo-
ja devifhka zhednoſt. O kako
lep je zhiſt ſarod v' ſvetlobi
zhednoſti! Tvoj Sin, ljubetin
vezhniga Ozheta, je krona tvo-
je zhiſtoſti, ker ſi zhiſta deviza
oſtala pred porodam, v' poro-
du in po porodu.

Mati nedolshna, ſa naſ Boga prôſi!

Kako ſe bo to ſgodilo ſi rekla
v' ſvoji nedolshnoſti Angelu, in
on ti je odgovoril: „Ne boj
ſe Marija, ker ſi miloſt najdla
per Bogu; ſveti Duh bo nad
té priſhel, in mozh Narviſhi-
ga te bo obſenzhila.“ Kakor
nedolshna deviza ſi Jeſufa ſpo-

zhela, kakor nedolshna deviza
si ga rodila.

Mati presveta, sa nas Boga prôsi!

Mati si Jesufova, kateri je Sin
Narvisihiga in Narsvetejsihiga, in
sa nas sazhetnik vse svetofti. O
presveta Mati Svelizharjeva, kte-
ra preseshefh v' svetofti vse svet-
nike in svetnize, tudi vse An-
gele nebeshke, sprosi tudi nam
pravo svetoft serza.

Mati ljubesnjiva, sa nas Boga prôsi!

„Vsa lepa si, moja prijatli-
za, in madesha ni v' tebi.“ Sa-
voljo tvojih lepih zhednost je
Gospod imel vse dopadenje nad
teboj. Ker si Boga zhes vse lju-
bila, sato si bila tudi ti njegove
ljubesni vredna, in saflushish,

de te tudi mi ljubimo in zha-
stimo, o mati svete ljubesni!

Mati prezhudna, sa nas Boga prôsi!

Kakor germ, ki ga je Moj-
sef vidil, kateri je gôrel in ni
sgorel, tako si ti, Marija, pre-
zhudno ostala deviza tudi po
rojstvu, in si mati, pa vender
tudi deviza. Velike prezhudne
rezhi je sturil s' teboj Gospod,
kateri je mogozhin in sveto nje-
govo ime.

*Mati nashiga stvarnika, sa nas Bo-
ga prôsi!*

Kteri je nash stvarnik, skos
kteriga besedo je vse sturjeno,
kar je, tiftiga mati si ti, po-
rodniza Boshja Marija! Skos
njega si tudi nasha mati in sred-

niza postala, per kateri v' svojih potrebah pomozhi ishemo.

Mati nashiga odreshenika, sa nas Boga prôsi!

Ti si svetu odreshenika rodila, od kateriga je bilo napovedano: Imenuj njegovo ime Jesus, ker bo svoje ljudstvo rešil od greha.

Deviza modra, sa nas Boga prôsi!

Nisi iskala modrosti zhloveshke in posvetne, ne bogastva, ne zhafti, ne mogozhnosti; ampak le milost in gnado per Bogu, ktero si tudi doseгла, ponishnost in strah Boshji, kateri je sazhetik modrosti.

*Deviza zhaſtitljiva, ſa naſ Boga
prôſi!*

Tvoje ſvete zhednoſti, tvoja nedolſhnoſt, ponishnoſt, ljubeſin, in miloſt, ktero ſi najdla pred Goſpodam, te ſturé tako zhaſtitljivo, de te je Angel zhaſtil: „Zheſhena Marija, ſhegnana med ſhenami!“

*Deviza hvale vredna, ſa naſ Boga
prôſi!*

Angel te je zhaſtil in hvallil, in noben jeſik te ne more prehvaliti, ker ſi ſa Bogam nar boljſhi in nar ſvetejſhi, in naſha nar vezhi dobrotniza, ktera ſi nam Svelizharja, ſazhetnika vſih gnad rodila.

Deviza mogozhna, sa nas Boga prôsi!

Mogozhna mati tiftiga, kteri je kazhi glavo sterl, hudizha in pekel premagal, vse premorefh s' svojo profhnjo pred svojim Sinam Jesufam.

Deviza usmiljena, sa nas Boga prôsi!

Usmiljena si do vsih, kteri v' svojih revah per tebi pomozhi ishejo, gnado in milost jim sprosih per svojim Sinu, o bo-di vselej nasha dobrotljiva, usmiljena mati!

Deviza verna, sa nas Boga prôsi!

Verovala si besedam Angela, in si postala mati Boshja, verovala si vselej v' Gospod Boga, v' njegovo ljubestin in modrost, sato si tudi vselej njemu svefta

ostala, tudi v' shalosti in terpljenji.

Podoba pravize, sa nas Boga prôsi!

Po vsih sapovedih in postavah Gospodovih si na tanko shivela, in v' vsm svojim shivljenji si sgled nar bolj popolnoma pravizhnosti in bogabojeznosti dajala, tako, de se od tebe uzhé vsi kristjani Boga ljubiti, in njemu flushiti.

Sedesh modrofti Boshje, sa nas Boga prôsi!

Sin Narvishiga, vezhna modroft in ljuzh sveta te je mater svolil, je v' tvojim narozhji prebival, in is njega zelimu svetu svojo prezhudno modroft

in svojo neskonzhno milost skasoval.

Sazhetik nashiga veselja, sa nas Boga prôsi!

Skos tebe je prishel Kristuf, nashie shivljenje, nashie upanje, nashie svelizhanje, nashie veselje na svet. Eva nam je bila sazhetniza nashie nesrezhe in shalosti, ti pa si sazhetniza vse nashie srezhe in nashiga veselja.

Posoda duhovna, sa nas Boga prôsi!

Kakor so pametne devize svoje posode s' oljem obilno prekerbele, tako si ti nevesta nebeshkiga shenina, svoje serze, kakor duhovno posodo, napolnila s' oljem vere, ljubeshni in

gnade Boshje, in si ta saklad
tudi skerbno ohranila.

*Pofoda zhafti vredna, sa nas Boga
prôsi!*

Zhaftitljiva je bila Israelzam
pofoda, v' kateri je bila zhudna
mana, podoba kruha nebeshki-
ga hranjena, tako, in she to-
liko bolj zhafti vredna si ti Ma-
rija prezhudna pofoda, v' kte-
ri je pravi shivi kruh nebesh-
ki, telo Jesusa Kristusa hranje-
no bilo.

*Pofoda vse svetoſti, sa nas Boga
prôsi!*

Tvoje serze in tvoja duſha
je bilo napolnjeno s' miloſtjo
in gnado Gospodovo; ker je Je-
sus sazhetnik vse svetoſti hotel

v' tebi prebivati, sato je tvoje serze posvetil s' vsimi lepimi in nar vezhimi zhednostmi, de si tako sveta posoda napolnjena s' vsim, kar je svetiga.

Skrivnostna rosha, sa nas Boga prôsi!

V' svoji sveti ljubeshni olephana s' gnado Gospodovo zvetesh kakor lepa rosha in dajesh prijetin duh vsih zhednost od sebe, s' kterim jih veselish vse tiste, kteri tebe ljubijo, se te vesele, in tvoje sveto shivljenje posnemajo.

Turn kralja Davida, sa nas Boga prôsi!

Kakor je bil terdin in nepremagljiv turn Davida kralja v' Jerusalemu, tako serzhna in

stanovitna si bila, o deviza, v' sredi svojih nar vezhih britkost, nepremakljivo vdana v' voljo nebeshkiga Ozheta.

Turn slonokosteni, sa nas Boga prôsi!

Kakor terdin je bil turn Davidov, kakor lepo in drago je bil obloshen s' belo in svetlo slonovo kostjo: Tako si ti Marija olepshana v' svojim terdnim in stanovitnim serzu s' vsemi nar lepshimi zhednostmi; posebno tvoja sveta zhilstost in nedolshnost se sveti v' tebi, kakor nar lepshi in nar belishi slonova kost, bolj kot vsa svitloba solnza.

Hisha slata, sa nas Boga prôsi!

Tvoje sveto telo, tvoje sveto serzé je bilo kakor nar lepshi

sa kralja nebes in semlje per-
pravljena, draga, s' slatam obil-
no olepšana hiša, slato so
bile tvoja nedolshnost, tvoja zhi-
stost, tvoja ponishnost, tvoja sta-
novitna ljubesin.

*Skrinja miru in sprave, sa nas Bo-
ga prôsi!*

Skrinja savese v' starim te-
stamentu, v' kateri so bile table
s' Boshjimi sapovedmi, mana
in Aronova paliza spravljene,
je bila tvoja podoba o Marija,
ti pa si prava skrinja miru in
sprave, ker je v' tebi prebival
Jesuf, kateri nam je mir serz in
spravo s' Bogam pernesel.

Vrata nebeshke, sa nas Boga prôsi!

Tiste vrata si ti, o Deviza, skos ktere je Jesus is nebes k' nam prishel, in tako si nam tudi ti s' svojim Sinam vrata nebeshkiga Jerusalema odperla.

Sgodnja daniza, sa nas Boga prôsi!

Kakor jutrajna daniza pred solnzam pride, in njegov blishnji prihod osnanuje, tako si ti Marija, pred solnzam, kateri je Jesus, kakor lepa sgodnja svesda svetila na morji shalofti in britkofti.

Sdravje bolnikov, sa nas Boga prôsi!

Mati si tiftiga, kateri nam je nafhe dushne bolesni osdravil, in dushne rane sazelil, sato tudi per tebi v' svojih dushnih

in telesnih bolesnih pomozhi
ishemo in jo najdemo.

*Perbeshalishe gresnikov, sa nas Bo-
ga prôsi!*

Gresniki smo mi vsi, vsi
smo otrozi jese; kje pa hozhe-
mo pomozhi iskati, kakor per
Bogu in per tebi, ker si naša
fredniza in pomozhniza pred Je-
susam, svojim Sinam? Le greh
sovrashish, gresnika pa lju-
bish, in mu pomagash, zhe s'
obshalovanim in rastertim ser-
zam per tebi pomozhi ishe.

*Troshtarza shalostnih, sa nas Boga
prôsi!*

Neisrezhenost shalost in brit-
kost si prestala Marija, posebno
takrat, ko si pod krishem svo.

jiga Boshjiga Sina stala, kjer je mezh shalosti tvojo sveto ducho presunil. Sato najde per tebi trosht in veselje vsak v' svojih britkostih in nadlogah.

Pomozh kristjanov, sa nas Boga prôsi!

Ti ljubish vse, kateri tvoji-ga Sina ljubijo, in velikokrat je Bog na tvoje proshnje zhudno pomagal kristjanam, soper njih sovrashnike, sato te vselej, kakor posebno pomozhnizo kristjanov zhaftimo.

Kraljiza angelov, sa nas Boga prôsi!

Mati kralja angelov si, o Marija, sato si povsdignjena v' nebesih k' tako visoki zhafti, de ti nebeshki angeli, kakor svoji kraljizi streshejo.

Kraljiza ozhakov, sa nas Boga prôsi!

Tebe so stari ozhaki v' duhu, kakor svojo gospo zhahtili, kateri so po prihodu obljubljeniga Mesija hrepenéli. Rojena is kraljeviga rodu Davidoviga, in is rodu ozhaka Jakoba si po pravizi kraljiza ozhakov imenovana.

Kraljiza prerokov, sa nas Boga prôsi!

Od tebe Marija so preroki prerokovali, tebe so, kakor mater obljubljeniga Mesija ali kralja zhahtili.

Kraljiza aposteljnou, sa nas Boga prôsi!

Jesuf sam te je svojimu aposteljnu Janesu kakor mater sro-

zhil, in kakor mater so te sa-
to vsi aposteljni zhaftili.

*Kraljiza marternikov, sa nas Boga
prôsi!*

Pod krishem Jesusovim je
po Simeonovim prerokovanji
mezh tvojo dusho presunil; po
duhu si bila s' Jesusam vred
krishana in si vse smertne brit-
kosti svojiga Sina v' svoji dushi
obzhutila. Po vsi pravizi te ime-
nujemo kraljizo marternikov.

*Kraljiza sposnovavzov, sa nas Bo-
ga prôsi!*

Stanovitna in svesta si osta-
la v' sprizhanji in sposnanji ve-
re, de je Jesus Sin Boshji, in
de so vsi nauki, ktere je on
dajál, nebeshki nauki in vezh-

na refniza; sato si rekla: Kar
vam porezhe, vse sturite.

Kraljiza deviz, sa nas Boga prôsi!

Sa ref kraljiza deviz, ker
si s' svojo zhistostjo bres made-
sha vse hzhere Israelfke pre-
segla, in si she po porodu nar-
zhistejsihi deviza po prezhudni
milofti Boshji ostala.

*Kraljiza vsih svetnikov, sa nas Bo-
ga prôsi!*

Posvezhena na dushi in na
telesu, in pred vsimi drugimi
s' gnado Boshjo napolnjena, si
ti, ktero te je Bog zhes vse dru-
ge svetnike v' nebesih povikshal,
ktero te vse stvar, vsi ljudje,
vsi svetniki, vsi angelzi nebesh-
kizhasté:

*Jagnje Boshje, ktero grehe sveta od-
jemlješh ;*

sanefi nam, o Gospod!
uflifhi naf, o Gospod!
usmili se naf, o Gospod!

Jesuf, ti si pravo jagnje, ktero ima grehe zeliga sveta na sebi. Vse jagnjeta in vsi drugi ofri v' starim testamentu, ktere so duhovni po postavi Mosefovi sa grehe Bogu darovali, so bile le podoba praviga ofra, praviga jagnjeta Boshjiga, ktero je bilo saklano in umorjeno in vender she shivi. To jagnje, ta sveti dar sa vse nafhe grehe, kateri je pravizi Boshji dopadljiv, si ti, o Jesuf, nafh odrefhenik, nafh Svelizhar. Satorrej klizhemo k' tebi: Sanefi nam; nikar naf ne saversi, ka-

kor si saflushimo, temuzh sli-
shi nashe molitve, ki is sha-
loftniga serza pridejo, in usmili
se naš svojih szer nevrednih pa
vender s' tvojo kervijo odkup-
ljenih in ozhifhenih otrok.

Zhefhena Marija.

O Marija, bod' zhefhena!
Polna milosti dobrot!
Teb' podobna ni nobena;
Bog je s' tabo, tvoj Gospod.

Shegnana si med shenami!
Shegnan tvoj presveti sad:
Jesuf, Kristuf,—sam Bog-s-nami,
Nam sazhetnik Boshjih gnad.

Prôsi, sveta Boshja Mati!
Sa nas greshnike Boga,
De nam njega da sposnati
In ljubiti is serzá.

Gresnim milost spokorjenja
Sprôsi nam, Marija sdaj:
Uro poslednjo shivljenja
Sprôsi nam nebeski raj.

Perstavek.

I. Molitve sa sadobljenje svetih odpuistikov.

O Gospod! perporozhim ti svetozerkev tvojo nevesto in mojo ljubo mater. Premisli, de si svojo predrago kri prelil sato, de bi bila bres vsiga madesha in bres vse gerbe. Oh, ozhisti jo po svoji veliki milosti! odvsemi ji vsako pohujshanje in vsak greh, ne perpuisti de bi bila ponishana ali zlo sanizhevana.

O Gospod vishaj jo, ohrani jo, povikshaj jo, in rasshiri jo po zelim svetu.

W. De svojo zerkev vishash in ohranish:

R. Te prosimo uslishi nas!

O Gospod! usmili se kershanstva, ker se v' velikih stiskah snajde; sej je kershanstvo tista tvoja njiva, ktero si hotel sam, in skos svoje Aposteljne s' naukam svetiga Evangelija posejati, s' svojo presveto kervijo pognojiti, in skos grosne martre svojih Aposteljnov in bres shtevila veliko drusih Marternikov rasshiriti. Ali glej po svoji milosti! koliko ljulike, koliko nevredniga plevela, sapeljiviga in spazheniga nauka je na njo vsih

ljudi sovrašnik in sopernik se predersnil safejati. O koliko ljudstev, koliko kraljestev se je krivoverstva navdalo, se sape-ljalo in sapelejati dalo! — Kdo samore ta strupeni plevel s' ko-renino isruvati in pokonzhati? Ta strupeni plevel hozhe smirej dobro séme lepe pshenize, ki si jo ti safejal, in is ktere se presveti Sakrament svetiga Resh-niga Telefa napravlja, in ved-no med nami ostane, sadushiti. O kdo drugi samore to od-verniti, kakor tí vfigamogozhni Bog! Satorej spreoberni krivo-verze, kateri tvojo sveto zerkev nadleshevajo. Dodeli, de bi vsi ljudje sapeljiv in spazhen nauk sapustili, de bi delavno v' té verovali, de bi se tudi v' nar

majnfhim, kar tvojo sveto vero sadene, ne dali sapeljati, in de bi vse, kar ti vezhna refniza uzhifh, v' djanji fkasati fi persadevali po ti sveti veri do konza vedno shiveli in tako svelizhani bili.

V. De foverashnike svoje svete zerkve ponishafh :

R. Te profimo uflifhi naf !

O Gospod per svojim rojftvu fi ti ljubi mir na svet pernefel, in fi ga po svojih Angelih vfm ljudem osnanil. O kako potrebni smo mi reveshi na semlji tvojiga miru ! O Gospod vli svetiga Duha edinofli in miru v' ferza vfh kerfhanfkih oblafnikov in poglavarjev, fpravi in sedini njih ferza s' sveto save-

so dobriga djanja in prave ljubesni, de bi tako vsi sklenjeni tvojo sveto katolshko zerkev so- per vse njene sovrashnike brani- ni, svoje podloshne sveto vi- shali in zhes nje gospodovali.

V. De kershanskim kraljem in ob- lastnikom mir in pravo edinost dodelish :

B. Profimo te uslishi nas!

Po vsih tih proshnjah moli:

O ti velki in vezhni Pastir Jesus Kristus! tebi perporozhim nashiga svetiga Ozheta I. tvoji- ga namestnika na semlji: Vodi ga, rasvetli ga, sturi ga mozh- niga, brani ga, in podpiraj ga, de bi on tvojo sveto zer- kev, tvojo lepo nevesto, sa na- she svelizhanje tako skerbno,

ljubesnjivo mater, po tvoji sveti volji vishal. Ohrani ga, in daj mu dolgo shiveti: sturi ga frezhniga, in sovrashnikam pravizhno ojstriga na svetu, in ga perpelji po revnim vojskovanja polnim shivljenji s' vso njemu isrozheno zhedo v' nebeshko kraljestvo. Kteri shivish in kraljesh v' edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen, Amen, Amen.

5. Ozhenash: Zheshehena Marija: Zhaft bodi Ozhetu, Sinu in svetimu Duhu i. t. d.

II. Molitev papesha Kleména XI.

Gospod v' tebe verujem, daj mi she terdneji verovati; v' tebe upam, daj mi she bolj shivo

upati; tebe ljubim, daj mi s^{he} bolj serzhno tebe ljubiti; svoje grehe obshaljujem, daj mi jih s^{he} bolj is serza obshalovati.

Molim te svojiga stvarnika; hrepenim po tebi, svojim zilji in konzu; zhaftim te svojiga vedniga dobrotnika; k' tebi kli- zhem k' svojimu milostljivimu varhu.

Tvoja modrost, Gospod, me v^odi, tvoja praviza me poter- duj, tvoja dobrota me troshtaj, tvoja mogozhnost me obvarvaj.

Tebi, o moj Bog, posvetim vse svoje misli, de bodo vse sa- mo od tebe; vse svoje besede, de bodo samo tebi dopadljive; vse svoje terpljenje, de ga sa- mo savoljo tebe prenas^ham.

Gospod, hozhem, kar ti hozhefh; hozhem kakor ti hozhefh; hozhem takofhino, kakorfhino ti hozhefh; hozhem tako dolgo, kakor dolgo ti hozhefh.

Prosim, de moj um rasvetlilh, mojo voljo vnamefh, moje telo obvarujesh, mojo dusho posvetish.

O Bog, daj mi, de s' tvojo gnado vse sturjene grehe obshalujem, prihodnje skušnjave premagam, vse pregreshno nagnenje popolnoma poboljsham, vsako, lepo meni permerjeno zhednost v' djanji kashem.

Dodeli mi, dobrotljivi Bog! de tebe ljubim, de sebe sovra shim, de blishnimu svesto flushim, de svet sanizhujem.

Dodeli mi, o Gospod! pokorshino do predpostavljjenih, persanefljivoft do podloshnih, sveftobo do prijatlov, krotkoft do sovrashnikov.

Daj mi ftanovitno premagati mefno posheljenje s' ojstrim morjenjem, lakomnoft s' rado-darnostjo, jeso s' milostjo, lenobo s' gorezho poboshnoftjo.

Daj mi, de bom moder v' vseh opravlilih, ftanovitin v' nevarnoftih, poterpefhljiv v' nesrezhi, smerin in ponishin v' srezhi.

III. Molitev papesha Urbana VIII.

Prizho tebe, o Gospod, spoznamo svoje grehe, in shibe, ki smo jih saflushili, premishljujemo.

Zhe premišlimo, kar smo hudiga sturili, je manjši, kar terpimo, vezhi, kar saflushimo.

Tesheji je, kar smo sturili, losheji, kar terpimo. Shtrafengo greha zhutimo, in terdovratnosti v' grehih ne sapustimo.

S' tvojimi shibami je naša slabost tepêna, pa hudôba se ne spreoberne.

Duh britkosti terpi, pa vrat se vender ne uklone.

Shivljenje v' bolezhini sdihuje, pa v' djanji se ne poboljšha.

Zhe zhakash, se ne poboljšhamo, zhe se mashujesh, ne obstanemo.

V' tepenji sposnamo, kar smo sturili, po obiskanji pa posabimo, kar smo objokovali.

Zhe rokó stegnesh, obljuje delamo, zhe mezh strani denesh, obljub ne spolnimo.

Zhe tepesh, vpijemo, de persanesi, zhe persanesesh, spet vpijemo, de têpi.

Lej sposnamo, de smo gresniki; vemo, de zhe nam ne odpuštish, naf po pravizi pogubish.

Dodeli vsigamogozhni Ozhe, bres saflushenja, kar profimo, kteri si naf ustvaril is nizh, de bi te profili. Skos Kristusa Gospoda nashiga. Amen.

Ÿ. Vezhni pastir, ne sapuſti svoje zhede.

Rx. Temuzh skos svoje sve-
te aposteljne jo s' vedno bram-
bo ohrani.

Ÿ. Varuj, Gospod, svoje ljud-
stvo, ktero k' tebi vpije, in v'
pomozh tvojih aposteljnov sa-
upa.

Rx. S' vedno brambo ga o-
hrani.

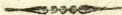
Ÿ. Profite sa naš sveti Bosh-
ji aposteljni.

Rx. De bomo vredni obljub
Kristusovih.

MOLITEV.

Dodeli, profimo vsigamogozh-
ni Bog, de naš ne pustish s'
nobenimi smotami omajati, ker
si naš na skalo apostoljskiga
sposnanja uterdil. Skos Gospo-

da nashiga Jesusa Kristusa, tvo-
jiga Sina, kateri s' teboj shivi
in kraljuje v' edinosti svetiga
Duha Bog na vekomaj. Amen.

da našiga Jesta Milost, ro-
jga, Sina, hleri a' teboj spivi
in kraljice v' edimosti svetiga
Dupa Bog na velomaf. Amen.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

KASALO.

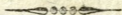
	Štran.
V vod	9
Švéti krish	25
Apostolska vera	27
Ozhe nash	43
Zheskena Marija	72

S. Roshni Kranz.

Veféli del f. roshniga kranza	81
Shalostni del f. roshniga kranza	108
Zhaftiti del f. roshniga kranza	133
Lauretanske litanije	157
Zheskena Marija, pesem	187

Perstavek.

I. Molitve sa sadobljenje svetih od- pustikov	189
II. Molitev papesha Kleména XI.	194
III. Molitev papesha Urbana VIII.	197

KABALO.

9	V	vod
27	7	sveti trish
43	13	Apollolla vers
59	29	Exe ush
75	45	Xelbena Marija

8. Roshini Kraax.

81	7	7eleti del A roshniga kraaxa
108	34	Shatofni del A roshniga kraaxa
135	61	Xhafni del A roshniga kraaxa
157	83	Lauratank litanija
187	113	Xelbena Marija, pelen

Perlavet.

189	I.	Motiv sa sadobjenje felip od pulitoy
194	II.	Motiv papete Klenda XI. 194
197	III.	Motiv papete Urbana VIII. 197

